

Ayın Konuğu:
SGBP sözcüsü
Kenan Öztürk >> 8

Sivas Hala Yanıyor!
Sivas'ta yakan da,
aklayan da aynı >> 16

Bekir Karayel:
Emeğin kurtuluşuna
adanmış bir yaşam >> 11

Temmuz 2012
sayı 2

yenidünya

halk gazetesi

Kurucusu: **Mustafa Suphi** (1883-1921)

2.50 tl (KDV dahil)

www.yenidunyagazetesi.com

Suriye'yle savaş değil, **dostluk istiyoruz**

Suriye 22 Haziran 2012
Cuma günü Türk Hava
Kuvvetleri'ne
ait bir savaş
uçacağını
düşürdü.
Suriye
ve Rusya
uçğun
Suriye
üzerinde
düşürüldüğünü
açıkladı. Amerika
ve NATO yetkilileri
de, sızdırdıkları
haberlerle, Suriye'nin
uçacağı kendi hava
sahasında düşürdüğünü
kabul etti.
AKP iktidarı Suriye'ye
karşı düşmanca
eylemlerden derhâl
vazgeçmeli, barış
politikasına dönmelidir.

Şimdi KESK'li
olma zamanı

25 Haziran'da KESK Genel Başkanı Lami Özgen'in de aralarında olduğu onlarca KESK yöneticisi ve üyesi gözaltına alındı. Adliyeye sevk edilenlerin 28'i sendikal faaliyetleri suç sayılarak tutuklandı.

>> 7

THY emekçisi
direniyor

AKP'nin işçi sınıfına yönelik saldırıları artarak sürüyor. İktidar sivil havacılık işkolunda grevi yasaklayarak emekçilerin en temel haklarından birini tırpanlama çabasına girdi.

>> 2

fatma şenden

Sağlam adımlarla
"Bireysel Emekliliğe"
doğru

>> 7

murat nergiz

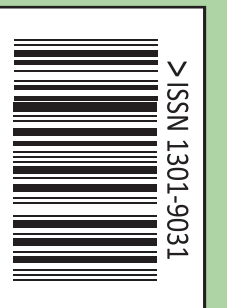
ÖYM gitti
ama ruhu kaldı

>> 11

rıza köse

Gasbedilen
haklarımız (2)

>> 6

> ISSN 1301-9031

THY emekçisi kanadını kırmaya kalkışanlara karşı direniyor

Hava yolu emekçilerinin işlerini geri almak ve iş kolunda grev yasağını kırmak için 30 Mayıs'ta başlattıkları direniş ilerici, demokratik kurumların desteğiyle büyüyen sürüyor.

AKP'nin işçi sınıfına yönelik saldırıları artarak sürüyor. İktidar sivil havacılık işkolunda grevi yasaklayarak emekçilerin en temel haklarından birini tırpanlama çabasına girdi. Grev yasağına karşı sendikaları Hava-İş'in çağrısıyla g(ö)rev başı yaparak alana çıkan yüzlerce hava yolu emekçisine, THY işten atmalarla cevap verdi. Sendikaların çağrısıyla gerçekleştirilen bir eyleme baskı uygulamak suçken bu sınırı da aşan THY yönetimi işçileri cep telefonlarına gönderdikleri mesajlarla işten attı. Sivil havacılık işkolu bu gelişmelerin ardından Atatürk Havalimanı'nda başlayan direnişle Türkiye gündemine oturdu. Atatürk Havalimanı dış hatlar girişi THY'nin yaptığı yasa dışı işten atmaları deşifre eden, işçilerin haklı direnişlerini ortaya koyan bir direniş alanına çevrildi.

Sendikaların, siyasi partilerin ve demokratik kitle örgütlerinin ilk gününden beri destek olduğu direniş, sosyal medya aracılığıyla çoğunluğu örgütsüz büyük bir kitleye ulaşmayı

başardı. Sosyal medyada "THY'den bilet almayacağız" kampanyası binlerce kişiye ulaştı. Artan tepkileri azaltmak ve işçilerin birliğini bozmak isteyen THY yönetimi işten atılan 305 işçinin 100'üne mesaj yoluyla "Sizi yanlışlıkla işten atmışız. Özür dileriz. Hadi geri dönün" demesine rağmen hedefine ulaşamadı. İşçilerin pek çoğu "Atılan tüm arkadaşlarımız işe geri dönene kadar direniş-teyiz" dedi.

Cep telefonuna mesajla işten atılmalar yasal değil

Sosyal Güvenlik Uzmanı Ali Tezel hava iş emekçilerinin "mesaj yolu" ile işten atılmayacağına ilişkin bir açıklamada bulundu. Tezel'in açıklaması şöyle: "Bütün dünyada havacılık sektöründe grev yasağı yoktur. AKP milletvekillerinden biri yasa teklifi vererek havacılık sektöründe grevin yasaklanmasını isteyince, THY çalışanları da uyarı için iş bırakma eylemi yaptılar. THY'de iş bırakanlar, cep telefonlarına 'Sizi işten attık' diye mesaj almışlar. 4857 Sayılı Yasa gereğince bu işten çıkarma bildirimi geçerli değildir. İşten çıkarma yazılı olur, yazılı belgede sebep olur ve bu sebep yasal olmalıdır. Sendikaya üye olan hava çalışanları, sendikalarının kararıyla iş bırakmışlarsa bu iş bırakma yasalıdır. Burada da ceza verilmesi söz konusu olamaz."

Direnişteki hava yolu emekçilerine destekler sosyal medyayla sınırlı

kalmadı. THY'nin Taksim'deki satış ofisi SDP'lilerce işgal edildi, DİSK, KESK, Sendikal Güç Birliği Platformu ve Sosyal-İş Sendikası yayınladıkları metinlerle herkesi hava yolu emekçileriyle dayanışmaya çağırdı, TKP 1920, TUM-İGD ve pek çok ilerici, devrimci, demokrat, yurtsever kurum tüm güçleriyle havalimanındaki direniş alanına desteğe koştu. Sadece İstanbul'da değil, başta Ankara olmak üzere tüm ülkede gerçekleştirilen eylemlerde "Hava yolu işçisi yalnız değildir" sloganı yükseldi.

Hava yolu işçisine yurtdışından da destek geliyor. Avrupa Türkiye-İ İşçiler Konfederasyonu ile çeşitli sendika ve demokratik toplum kuruluşlarının çağrısıyla yurtdışında ilk fiili destek eylemleri başlamış olacak. Bu eylemlere Uluslararası Taşımacılık İşçileri Federasyonu (ITF) üyesi Verdi Sendikasının sivil havacılık bölümü başkanı Gerhard Fabian'ın katılacak.

Cumhurbaşkanı'ndan hava yolunda grev yasağına jet onay

AKP Milletvekili Metin Külünk'ün imzasını taşıyan sivil havacılık işkolunda grev ve lo-kavt yasağı getiren yasa tasarısı Cumhurbaşkanı'nın jet onayıyla yasalastı. AKP'nin hava işkolunda direnişle yanıt bulan tehdidine gelen jet onay cumhur'un (halk) başkanı-

nın cumhurun sesini ne kadar dinlediğini ortaya koymuş oldu.

15-16 Haziran ruhu

THY direnişi ile yükseliyor

Sınıf mücadelesinin dönüm noktalarından biri olan 15-16 Haziran direnişinin yıl dönümüne THY'deki direniş damgasını vurdu.

Ankara'da HDK, EHP, TKP 1920, ODAK, TOGO İşçileri ve TUM-İGD'nin ortak örgütlediği eylemde işçi sınıfının direniş ruhunun Ankara'daki TOGO Ayakkabı işçilerinin ve İstanbul'da THY işçilerinin direnişiyle canlandığı belirtilirken sermayedarların ve iktidarın yaşadıkları krizin faturasını emekçilere yüklemek için fütursuzca saldırdığı, emekçilere, işsizliğin, güvencesiz çalışmanın, taşeronlaştırmanın, kıdem tazminatı gasbının, sendikasızlığın dayatıldığı bugünlerde mücadelenin önemi vurgulandı.

İstanbul'da 15-16 Haziran tarihlerinde Taksim'de ve Atatürk Havalimanı'nda gerçekleştirilen kitlesel eylemlerde "Direniş geleneği sürüyor!" denilerek 15-16 Haziran'dan THY'ye işçilerin haklı direnişleri selamlandı. DİSK, KESK, Sendikal Güç Birliği Platformu, TKP 1920, DHF, ÖDP gibi sendika, siyasi parti ve demokratik kitle örgütlerinin, ilerici, sosyalist, yurtsever milletvekillerinin de yer aldığı eylemlerde grev yasağına karşı birleşik mücadele çağrısı yükseltildi.

Şanlıurfa Cezaevi'nde insanlık yandı

Şanlıurfa Cezaevi'nde mahkûmlar, kötü koşulları protesto etmek için 16 Haziran'da bir isyan başlattı. Çıkan yangında 13 kişi yaşamını yitirirken 5 kişi de yaralandı. Edinilen bilgilere göre mahkûmlar insani olmayan koşullarda yaşıyor. 40 derecenin üzerindeki sıcakta bir yatakta 3

kişi kalıyorlar. Temizlik ve sağlıklı beslenmeden de söz etmek mümkün değil. 276 kapasiteli cezaevinde tam 1.050 kişi kalıyor.

İlk yangından sonra Vali olayın kavgadan dolayı çıktığını söylediği hâlde, iki gün sonra, bu kez de çocuk koğuşunda isyan çıktı. Aynı şekilde hapishane ko-

şullarını protesto etmek için çıkarılan yangında ölen olmazken çok sayıda kişi yaralandı. Yalnızca Urfa'da değil, Türkiye'nin birçok yerinde cezaevlerinde aynı sorunlar yaşanıyor. Dahası ardı arkası kesilmeyen tutuklamalarla cezaevleri dolup taşmış vaziyette.

Suriye'yle savaş değil,

dostluk istiyoruz

Ne oldu?

Suriye 22 Haziran 2012 Cuma günü Türk Hava Kuvvetleri'ne ait bir savaş uçağını düşürdü. AKP yaptığı açıklamada uçağın yanlışlıkla Suriye hava sahasına girip çıktıktan sonra, uluslararası hava sahasında füzeyle düşürüldüğünü bildirdi. Suriye ise izinsiz olarak Suriye hava sahasına giren ve alçaktan uçan kimliği belirsiz bir uçağın uçaksavarlar tarafından Suriye üzerinde vurulduğunu, uçağın Türkiye'ye ait olduğunu sonradan anladıklarını açıkladı.

Rusya elindeki uydu ve radar verilerinin Suriye'yi doğruladığını duyurdu. Amerika ve NATO uçağın düşürülmesini kınamakla birlikte, sistemli olarak sızdırdıkları haberlerle AKP'yi yalanladılar.

Anlaşıyor ki, AKP tehlikeli bir oyun oynuyor. Böyle bir ortamda Suriye'ye savaş uçağı göndermek, sadece uçağın pilotları olan Yüzbaşı Gökhan Ertan ve Teğmen Hasan Hüseyin Aksoy'u değil, bütün Türkiye'yi kobay olarak kullanmak demektir.

Bugüne nasıl geldik

AKP iktidarı yaklaşık bir buçuk yıldır Suriye'ye karşı düşmanlığı adım adım tırmandırıyor, savaş politikası uyguluyor. Suriye'de faşist bir ayaklanma başlatan şeriatçı çetelerin ev sahipliğini yapıyor. Amerika ve Avrupa medyası açıkça söylüyor: Bu terör çetelerinin siyasi karargâhı İstanbul'da, askerî komuta merkezi Antakya'da! Çete elemanları ise televizyonlara çıkıp marifetlerini övüne övüne anlatıyorlar: Sınırdan içeri girip laikleri, Alevileri, Hıristiyanları, "kâfirler"i boğazlıyorlar, işlerini bitirince Türkiye'deki üslerine dönüyorlar. Kamplarda her türlü korumadan yararlanıyor, maaşlarını da dolar olarak alıyorlar.

New York Times, *Washington Post*, *Wall Street Journal* gibi en önde gelen Amerikan gazeteleri, *Guardian*, *Independent* gibi ünlü İngiliz gazeteleri, Antakya'da Suriye'ye karşı Amerika'nın istihbarat örgütü CIA'nın koordinasyonunda bir savaş cephesinin açıldığını, Suudi Arabistan ve Katar'ın mali desteğiyle işbirlikçi şeriatçı çetelerin silahlandırıldığını ve Suriye'ye sokulduğunu anlatıyorlar.

Böyle komşuluk olur mu? Amerika, İngiltere, Fransa ve İsrail gibi sömürgeci ülkeler, Suudi Arabistan ve Katar gibi çağ dışı krallıkları yanlarına alarak, kendilerine kölece boyun eğmeyen bağımsız ve laik bir ülkeyi bölüp parçalamaya çalışıyor; AKP de bu uğursuz ittifağa katılıyor, koçbaşı rolünü oynuyor.

Vekâleten savaş

Amerika'nın önderliğindeki sömürgeci ülkeler, şu anda Suriye'de "vekâleten savaş" doktrinini uyguluyorlar. Vekâleten savaş, sömürgeci devletin savaşı esas olarak kendi askerleriyle değil, kendisine bağımlı devletleri, orduları, silahlı hareketleri, bölgesel ve yerel kuklaları kullanarak yürüttüğü savaştır. Sömürgeci devlet, başka güçleri taşeron veya maşa olarak kullanarak kendi siyasal, ekonomik ve askerî amaçlarını gerçekleştirmeye çalışır.

Vekâleten savaş, nispeten ucuz bir yöntemdir. Özellikle, işin mali yükünü Arabistan ve Katar gibi petrol zenginlerine yıkmışsanız, hazineniz boşalmaz; masraflar sizden bile olsa, yine kârlı çıkarırsınız. Nâzım'ın "23 Sentlik Askere Dair" şiirinden hatırlanacağı gibi, 1955 yılında dönemin Amerikan Dışişleri Bakanı John Foster Dulles, Senato'da yaptığı konuşmada, Amerikan askerine ayda en az 70 dolar vererek yaptıracağı işleri Türk askerine ayda sadece 23 sent

vererek yaptırıldıklarını söyleyerek övünmüştü.

Vekâleten savaş sömürgecinin kamuoyu tepkisinden kurtulmasını da sağlar. Savaşı kendi askerleriyle yürütmesi hâlinde hedef ülkede ölecek askerler nedeniyle kendi ülkesinde doğacak halk tepkisinin basıncı söz konusu olmaz. İşgal, katliam, işkence gibi pis işleri başkalarına yaptırdığı için, uygar olduğunu, kendi ellerinin temiz kaldığını iddia edebilir.

Niçin taşeronluk

Mümkünse savaş için kendine bir vekil bulmak, taşeron kullanmak, pis işlerini maşalı kabul eden bir güce yaptırmak, sömürgeciler için akıllıca bir seçim olabilir. Peki ama Türkiye niçin böyle bir rolü kabul ediyor?

Halk iradesiyle, cumhuriyetle, demokrasiyle, seçimle hiçbir ilgileri olmayan Suudi Arabistan ve Katar gibi hanedanlar, inanılmaz servetlerini ve iktidarlarını korumak için sömürgecilere yaslanmaktan başka çare göremeyebilirler. Ba-

ğımsızlık, cumhuriyet, laiklik, kadın hakları, sendika, parti, dernek, Alevilerin ve Şiilerin eşit yurttaşlığı, tüylerini diken diken ettiği için Suriye'yi yıkmak isteyebilirler.

Halkın iradesiyle başa geldiğini iddia eden, seçimde yüzde 50 oy almakla övünen, "ileri demokrasi" kurduğunu ilan eden AKP, öyleyse niçin sömürgecilerin taşeronluğunu yapıyor? Yoksa o da aslında Suudi Arabistan ve Katar hanedanlarının gerici dünya görüşünü ve siyasal duruşunu mu paylaşıyor?

AKP'nin tehlikeli yanlığı

AKP anlamalıdır ki, vekâleten savaşta kendi kafasına göre takılmaz. Vekâleten savaşta irade vekilin veya taşeronun değil, müvekkilin veya patronun elindedir. Vekil, müvekkilin isteklerine göre hareket eder, onun çizdiği çerçeve içinde davranır; tersi söz konusu değildir. AKP, kendisini Suriye'ye karşı kışkırtan sömürgeci patronların "doğrudan müdahale daha erken" saptaması ışığında şimdilik yalnız kaldı.

AKP, Gürcistan'ın başına gelenlerden ders çıkarmalıdır. Gürcistan Cumhurbaşkanı Mihail Saakaşvili kendisini durmadan kışkırtan ABD'nin, AB ve NATO'nun kobayı rolünü oynadı; Rusya'nın gücünü ölçmek, tepkisini test etmek üzere 8 Ağustos 2008'de Güney Osetya'ya saldırdı. Patronlarının desteğiyle Güney Osetya ve Abhazya fatihi olacağını, böylece üzerindeki vurguncu diktatör damgasını sileceğini sandı. Sonuç biliniyor, Rusya'nın ağır sillesi karşısında Saakaşvili dimdizlak ortada kaldı, Gürcistan'ın bölünmesi daha da derinleşti.

Savaş taşeronluğu öldürür

Türkiye, emperyalizmin hizmetinde komşularını işgal kışkırtmasını iki kez boşa çıkardı. 1990'da Birinci Körfez Savaşı'nda Turgut Özal "bir koyup üç alacağız" hayaliyle Irak'ın işgaline katılmak istedi. Halk tepki gösterdi; ordunun da bu macerayı onaylamadığını göstermek için Genelkurmay Başkanı Necip Torumtay istifa etti.

Türkiye savaşa doğrudan doğruya katılmaktan kurtuldu. 2003'te AKP hükümeti, Irak'ın işgaline katılmak için tezkere hazırladı. Halk tepki gösterdi, 1 Mart tezkeresi Meclis'te kabul edilmedi. Yine doğrudan savaşın dışında kaldık.

Suriye'yle savaş değil, barış istiyoruz. Savaş taşeronluğu ölüm ve yıkım getirir. Türkiye-Suriye sınırı,

halkların dostluk kapısı olmalıdır. ABD'nin siyasi ve askerî desteğini sağlama bağlamak, Suudi Arabistan ve Katar'ın mali desteğini elde etmek, Suriye'nin Arap ve Kürt halklarını yayılmacı, mezhepçigerici ve şovenist amaçlar doğrultusunda çökertmek için ülkeyi savaşa sürükleyenler, çıkan yangında kendilerini de kurtaramazlar.

Deli gömleği

Banka ve holding sahiplerinin servetleri, kârları rekor kırıyor. Dolar milyarlar ve milyonlar sıralamasında başa güşüyoruz. Buna karşılık, işsizlik afet boyutlarında. Kamu emekçilerine, işçilere, emeklilere üç kuruş zam verildi. Hayat pahalılığına yetişene aşk olsun. Havaşılık işkoluna grev yasağı getirildi. THY emekçileri işten atıldı. Taşeron işçilerine uygulanan zulüm sürüyor. Küçük çiftçiler artık geçinemiyor bile.

Haklarını arayan öğrencilerin mekânı hapishane oldu. Eğitim bilimini ve laikliği ayaklar altına alan 4+4+4 dayatmasına karşı aileler ayakta. En seçme okullar, aileler ve öğrenciler kesinlikle istemediği hâlde, imam-hatip okulu yapılıyor. Oyun çağındaki çocukların okul öncesi eğitime alınması gerekirken, okula zorla başlatılması koca bir neslin kobay yapılması anlamına gelecek.

Kadınların hayatı zapturapt altına alınıyor. "Hayatıma karışma", "Benim hayatım, benim kararım" diyen kadınlar kürtaj ve sezaryen yasaklamasına karşı sokaklarda.

Üniversiteyi bitiren uzman gençler işsiz. KPSS, ÖSS gibi sınavlar insanları kasıtlı olarak işsiz ve okulsuz bırakmak için ortaçağdaki kale hendekleri gibi kullanılıyor. Atanmayan yüzbinlerce öğretmen var.

Polisin keyfi uygulamaları sınır tanımıyor. Fatih'te polis arabasına vaktinde yol vermedi diye hastaneye hasta yetiştiren Ahmet Kaya adlı yurttaş arabasından indirip tekme, tokat, yumruk, kemer demeden evire çevire döven, adeta linç eden polisler bir de bu yurttaşta dava açıyor, "elimizde hassasiyet oluştu" diye rapor alabiliyor.

Tutuklular artık hapishanelere sığmıyor. İnsanlar çöl sıcağında suyun akmadığı, yatacak yerin olmadığı zindanda yatmaktansa kendilerini yakacak duruma getirildi. Seçilmiş milletvekilleri hâlâ hapiste.

Özel Yetkili Mahkemeler eliyle yürütülen hukuksuz politik davalar her türlü muhalefeti biçmeye devam ediyor. Sosyalistler, devrimciler, Kürt yurtseverleri, Kemalistler, laikler, gazeteciler, öğretim üyeleri, yasal parti ve dernek üyeleri, aydınlar, generaller, subaylar hedefte.

AKP, ucu kendisine dokununca Fethullah Gülen hareketinin elinde olduğunu hatırladığı; "devlet içinde devlet", "hukuksuz", "demokrasiye aykırı" olduğunu ilan ettiği Özel Yetkili Mahkemeleri kendisine dokunamayacak şekilde kısıtlamakla yetindi. Bu mahkemelerin elindeki binlerce sanığı adeta "istediğiniz gibi parçalayabilirsiniz" diyerek önlerinde bıraktı. Üstelik, demokrasinin ve hukukun en temel kurallarını çiğneyen, iktidara muhalif her eylemi ve düşüncüyü terör sayan Terörle Mücadele Kanunu'nu uygulayacak bölgesel ağır ceza mahkemeleri kurdu. Kısacası, Özel Yetkili Mahkemeleri daha da yaygınlaştırdı.

Kürt sorununda diyalog ve barış bir yana bırakıldı. Savaş politikası her gün her iki yandan can almaya devam ediyor. Kürt belediye başkanları, yerel yöneticiler, politikacılar düşman muamelesi görüyor. Diyalog ve barış kavramları bile eşitliğe ve özgürlüğe bizim kadar hakkı olan Kürt halkını ve politikacılarını bölmek, birbirine düşürmek için kullanılıyor. Güney Kürtlerini Kuzey Kürtlerine karşı, İmralı'yı Kandile karşı, Leyla Zana'yı BDP'ye karşı kullanmaktan daha akılsızca bir politika olabilir mi? AKP, "Kürtçe seçmeli ders oluyor" diye davul zurna çalıp el altından "anadilde eğitime ilerde kapıyı açar, şimdilik buna razı olun" diye haber sızdırırken, Silivri'de başlayan KCK davasında yine Kürtçe konuşmak yasaklandı.

Aleviler'in zorunlu din dersinin kaldırılması, cemevlerinin tanınması, Madimak utancının kabul edilmesi, Sünni asimilasyona son verilmesi talepleri hâlâ karşılanmıyor. Aksine verilen bütün sözlere rağmen, Süryaniler, Ermeniler, Rumlar, Yahudiler ikinci sınıf yurttaşlık çemberinden bir türlü kurtulamıyor.

Samsun'da iktidarın gözbebeği TOKİ'nin dere yatağına kurduğu sözümona modern evler yağın yağmurda on kişiye mezar oluyor. TOKİ'nin başkanlığından Şehircilik Bakanlığı'na yükselen Erdoğan Bayraktar istifa etmeyi aklına bile getirmiyor.

Bütün bunların üstüne, Suriye'yle savaş politikası güdüyoruz. Amerika'yı, Suudi Arabistan ve Katar'ı memnun etmek için pilotlarımızı kobay olarak kullanıyoruz.

Hepimiz karar verelim, biz bütün bunları hak ediyor muyuz? Despotizmin deli gömleğine razı olmak zorunda mıyız?

hülya kortun

Leyla Zana Erdoğan ile görüştü

Kürt sorunun çözümü ile ilgili olarak "Bu işi Erdoğan'ın çözeceğine inanıyorum" çıkışıyla gündeme gelen Leyla Zana, sorunun çözümüne ilişkin önerilerini iletmek üzere Erdoğan ile 30 Haziran Cumartesi günü görüştü.

Kamuoyunda çeşitli tartışmalara yol açan görüşmeden sonra bir basın açıklaması yapan Leyla Zana, Oslo sürecinin tekrar başlamasını, Öcalan'ın cezasının ev hapsine dönüştürülmesini istedi. "Silahları bırakın, sorun çözümlür" görüşünü geçerli bulmadığını başbakanına belirttiğini belirtti.

Leyla Zana'nın "bu işi Erdoğan çözer" ifadelerine karşı çıkan BDP ise görüşmelerle ilgili olarak bu taleplerin zaten kendileri tarafından her türlü platformda defalarca dile getirildiğini ve ne yazık ki karşılık bulmadığını belirtti. Kan dökülmesini önlemek üzere yapılacakların aslında çoktandır belli olduğunu ve hatta protokole bağlandığını hatırlattı. AKP çözüm yolunda harekete geçerse ortamın haliyle yumuşayacağını duyurdu.

Dağlıca'da baskın

Hakkari'nin Yüksekova ilçesindeki Dağlıca bölgesinde bulunan Yeşiltaş Karakolu ve Şemdinli Derecik'teki İç Güvenlik Taburu, 18 Haziran Salı günü sabaha karşı HPG'liler tarafından basıldı. Resmî açıklamalara göre çıkan çatışmada 8 asker öldü, 19 asker ise yaralandı. Baskında 14 HPG'linin de öldüğü bildiriliyor.

Aralarında yaklaşık 10 kilometre bulunan iki noktaya koordineli bir şekilde gerçekleştirilen baskından sonra TSK bölgede

yoğun hava destekli askerî operasyonlar başlattı. Saldırıdan sonra bölgede Genelkurmay Başkanı incelemeler yaptı. Takip eden günlerde Kuzey Irak'ta birkaç noktaya hava saldırısı düzenlendi.

Hükümetin barışçıl çözüme şans vermemesi yüzünden önümüzdeki dönem çatışmaların yükselmesi bekleniyor. Oysa bu bir kader değil. Halklar arasında sorun çıktığında çözüm eşitlik ve özgürlük temelinde diyalog ve görüşmeyle bulunur. 29 yıldır karşılıklı ölümleri halklarımız hak etmiyor. Genel af, anadilde eğitim, halkların kendi kendini yönetmesi çatışmalara ve ölümlere derhâl son verebilir.

Esad Amerikan işbirlikçilerini tanımlıyor

Suriye Cumhurbaşkanı Beşar Esad *Cumhuriyet* gazetesinden Utku Çakırözer ile yaptığı söyleşide kendi çıkarları için Amerikan işbirlikçiliğine soyunan kişilerin bir portresini vermiş.

Esad, Çakırözer'in yönelttiği "Geçici hükümetin Esad'la mı, Esad'sız mı olacağı tartışması var. Siz bu tartışmaya nasıl bakıyorsunuz?" sorusuna şöyle yanıt veriyor:

"Uluslararası ve bölgesel söylemler beni ilgilendirmez. Yok Esad'lıymış, yok Esad'sızmış. Dışarıdan empoze edilen hiçbir şeyi kabul etmeyiz. Her şeyi kendi iç dinamiklerimizle belirleriz. Ben kişisel olarak koltuğu düşünmüş olsaydım Amerikan telkin ve talimatlarını yerine getirirdim. Petro-dolarların peşinde koşardım ve kendi ilkelerim ve ulusal tutumumdan vazgeçerdim. Ama daha önemlisi, ülkemde füze kalkanı kurmasına izin verirdim." (*Cumhuriyet*, 3 Temmuz 2012.)

Amerikan telkin ve talimatlarını yerine getirmek, Suudi Arabistan ve Katar petro-dolarlarının peşinde koşmak, kendi ilkelerinden ve ulusal tutumundan vazgeçmek; ama en önemlisi, İran'ı hedef alan ve İsrail'i korumayı hedefleyen füze kalkanı kurulmasına izin vermek. Bu portre çok tanıdık geliyor, değil mi?

Mısır seçimlerinde kırk satır

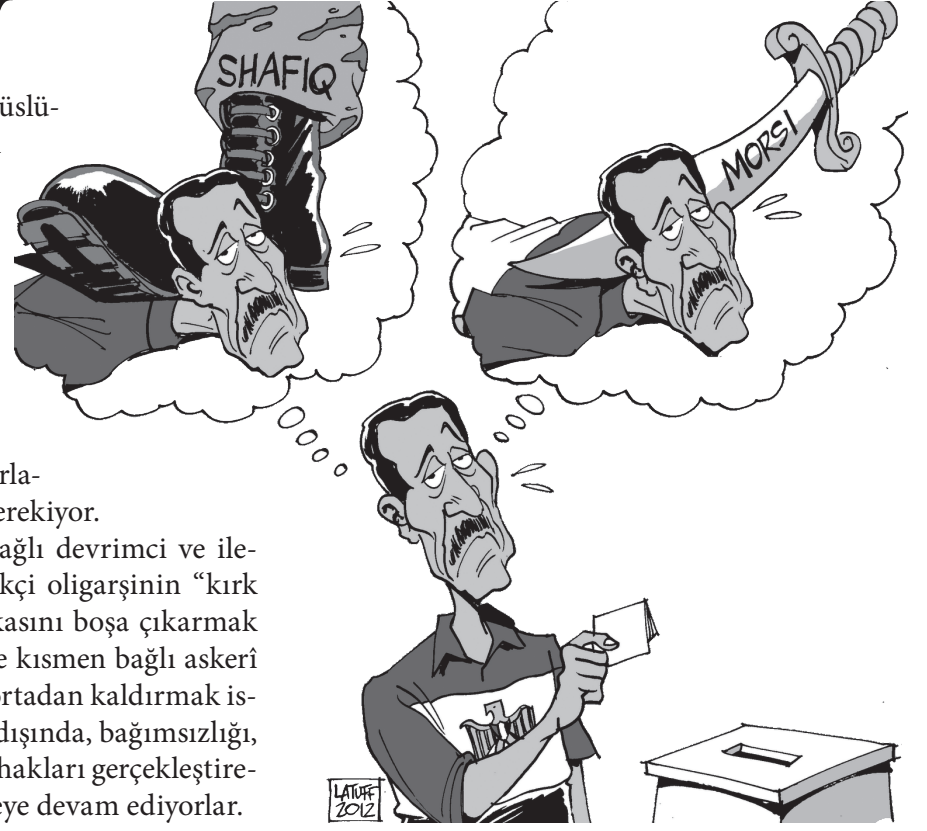
Mısır'da cumhurbaşkanlığı seçimlerini Müslüman Kardeşler'in adayı Muhammed Mursi kazandı.

Mısır'da 16-17 Haziran 2012'de yapılan Cumhurbaşkanlığı seçiminin ikinci turunu şeriatçı kapitalist Müslüman Kardeşler örgütünün adayı Muhammed Mursi'nin kazandığı açıklandı. Yüksek Seçim Kurulu'nun 24 Haziran'da yaptığı açıklamaya göre, Muhammed Mursi oyların yüzde 51.7'sini alırken, ülkede iktidarı elinde tutan Yüksek Askerî Konsey'in adayı eski başbakan Ahmet Şefik'in oy oranı yüzde 48.3 oldu.

Seçim sonuçları açıklanmadan önce, generallerle Müslüman Kardeşler örgütü arasında ABD'nin yönlendiriciliğinde pazarlıklar yapıldı. ABD ağırlığını Müslüman Kardeşler'den yana koyunca, Mursi Cumhurbaşkanı olarak yemin

etti. Ne var ki, bu arada, Müslüman Kardeşler'in ve Suudi Arabistan hanedanına doğrudan doğruya bağlı olan Selefiler'in denetimindeki parlamento feshedilmiş, Cumhurbaşkanı'na tanınan yetkilerin çoğu Yüksek Askerî Konsey'e devredilmişti. Mısır'da yeni anayasanın yapılması ve yeniden parlamento seçimlerine gidilmesi gerekiyor.

Mısır'da halk devrimine bağlı devrimci ve ilerici güçler, Amerikancı işbirlikçi oligarşinin "kırk katır mı, kırk satır mı" politikasını boşa çıkarmak için çalışıyorlar. Onlar, laikliğe kısmen bağlı askerî diktatörlük ile laikliği toptan ortadan kaldırmak isteyen sivil şeriatçı diktatörlük dışında, bağımsızlığı, demokrasiyi, laikliği ve sosyal hakları gerçekleştirecek halk iktidarı için mücadeleye devam ediyorlar.

Yunanistan'da kapitalist hükümet

Yunanistan'da 17 Haziran'da yapılan yeni seçimlerden sağcı kapitalist Yeni Demokrasi birinci parti olarak çıktı. Yeni Demokrasi Partisi oyların yüzde 29.66'sını aldı, 79 milletvekili çıkardı; birinci partiye verilen 50 fazladan milletvekiliyle birlikte Meclis'te 129 milletvekiline sahip oldu. Yeni Demokrasi Partisi, oylarını 6 Mayıs'ta yapılan önceki seçimden bu yana yüzde 10.81 arttırdı.

Oyların yüzde 26.89'unu alan ve 71 milletvekili çıkaran Syriza ikinci parti oldu. Komünist olmayan sol güçlerin koalisyonu, oylarını 6 Mayıs'tan bu yana yüzde 10.11 arttırdı.

Kapitalizmin kâhyası rolünü üstlenen sosyal demokrat PASOK, seçimlerden üçüncü çıktı, oyların yüzde 12.28'ini alarak 33 milletvekili elde etti.

Bağımsız Yunanlılar Partisi ANEL, yüzde 7.51 oranıyla 20 milletvekili çıkardı. Faşist Altın Şafak Partisi oyların yüzde 6.92'sini alarak 18 milletvekili kazandı. Syriza'dan ayrılan Demokratik Sol Parti DİMAR, oyların yüzde 6.26'sını alarak 17 milletvekili çıkardı.

Yunanistan Komünist Partisi, yüzde 4.5 oy alarak 12 milletvekili çıkardı. 6 Mayıs seçimlerinde aldığı oyların yüzde 4.04'ünü kaybeden YKP, seçimlerde yedinci parti oldu. Daha önce YKP'ye oy veren işçi ve emekçilerin neredeyse yarısının, iktidara geleceği umulan Syriza'ya kaydığı anlaşılıyor.

Seçimlerde oyların biri sağcı Yeni Demokrasi, öteki solcu Syriza olmak üzere iki iki kutup çevresinde toplandığı görülüyor.

Seçimlerin ardından Yeni Demokrasi, PASOK ve DİMAR, dünya kapitalist merkezlerinin ve Yunan kapitalist oligarşisinin sevinç çığlıkları arasında bir koalisyon hükümeti kurdu. Yeni Demokrasi Partisi'nin başkanı Antonis Samaras başbakan oldu.

Komünistlerin ve diğer sol güçlerin bu sonuçlardan gerekli dersleri çıkaracaklarını; İMF, Avrupa Birliği Komisyonu ve Avrupa Merkez Bankası'ndan oluşan emperyalist-kapitalist üçlü "Troyka"ya ve yerli işbirlikçilerine karşı düzgün bir mücadele hattı öreceklarını umuyoruz.

Hindistan'da halk sokakta

Hindistan'da benzine gelen zam halkı genel greve götürdü.

26 Mayıs tarihiyle gelen zam haberinin ardından Hindistan Komünist Partisi (Marksist)'in öncülüğündeki Sol Cephe, halka genel grev çağırısı yaptı. 31 Mayıs itibarıyla başlayan grev, kısa bir süre

içerisinde ülkenin geneline yayıldı. Zamma ilk tepki gösteren triportör (bir tür taşıma ve nakliye aracı) ve taksi şoförleri geniş bir katılım sağladı. Grev başkent Yeni Delhi'de 55.000 triportör, 15.000 taksi şoförü katıldı.

Ülke genelinde tekstil, telekomünikasyon işçileri ve eğitim emekçileri başta olmak üzere birçok vatanşah iş bırakma eylemi, esnaf da kepenk kapatma eylemi yaptı. Daha ilk günden geri adım atan hükümet zammı durdurma kararı aldı.

Sarkozy gitti ama çizgisi sürüyor

Fransa'da 22 Nisan ve 6 Mayıs'ta yapılan Cumhurbaşkanlığı seçimlerini sosyal demokrat Sosyalist Parti'nin adayı Francois Hollande'in kazanmasının ardından, 10 ve 17 Haziran'da yapılan parlamento seçimlerinden de Sosyalist Parti birinci parti olarak çıktı. Birinci turda oyların yüzde 29.35'ini, ikinci turda yüzde 40.91'ini alan Sosyalist Parti, 280 milletvekili çıkardı.

Sağcı kapitalist UMP, birinci turda oyların yüzde 27.12'sini, ikinci turda yüzde 37.95'ini alarak 194 milletvekili çıkardı.

Avrupa Ekoloji-Yeşiller Partisi, birinci turda oyların yüzde 5.46'sını, ikinci turda yüzde 3.60'ını alarak 17 milletvekili elde etti.

Faşist Ulusal Cephe, birinci turda yüzde 13.60, ikinci turda yüzde 3.66 oyla 2 milletvekili aldı.

Fransız Komünist Partisi seçimlere Sol Cephe içinde katıldı. Sol Cephe, birinci turda oyların yüzde 6.91'ini, ikinci turda yüzde 1.08'i alarak 10 milletvekili çıkardı.

Fransa'da Cumhurbaşkanlığı'nı kazanan sosyal demokratlar ve onları destekleyen sol güçler, şu anda Meclis'te, Senato'da, belediyelerde de çoğunluğu sağlamış durumda. Ne var ki, Cumhurbaşkanı Hollande'in kurduğu hükümet şu ana dek iç politikada banka sahiplerini kurtarmak, dış politikada Suriye'ye karşı düşmanlığı ve psikolojik savaşı sürdürmek dışında bir icraat gerçekleştirmedi.

Gasbedilen haklarımız (2)

Geçen sayıda bugünlerde sendikaların ve emek dostlarının üzerinde sık sık konuştuğu kıdem tazminatı hakkının taşeron uygulamasıyla nasıl kuşa çevrildiğini vurgulamıştık. İşçilerin mücadele sonucu elde ettikleri düzenli istihdam koşulları ve haklarını daha da ilerlettikleri 1970'lerde kıdem tazminatı hesaplanırken 20 küsur kalem sosyal hakın da hesaplamaya katıldığını belirtmiştik.

Taşeron işçiliği uygulamalarıyla işçilerin bu haklarının yavaş yavaş tırpanlandığını belirtmiştik. Taşeronlaşmanın sadece ücretlerin düşmesine sebep olmadığını, kıdem tazminatı hesaplanırken kaybolan haklar yüzünden işçinin eline daha az kıdem tazminatı geçtiğini de belirtmiştik.

Bu yazımızda ise yine işçilerin mücadeleye ederek kazandıkları ve kıdem tazminatı hesaplamasına katılmayan kalemlerden bahsedeceğiz. Bu haklar işçi sınıfının sermayeye karşı uzun süren mücadeleler sonucu elde ettiği haklardır. Bu sosyal haklar günümüzde işçi sınıfının sermayenin saldırılarını göğüsleyememesi sonucu yavaş yavaş elimizden alınıyor. Peki nelerdir bu haklar?

- 1-süreklilik göstermeyen ve bir defaya mahsus yapılan ödemeler
- 2-yolluklar
- 3-evlenme yardımı
- 4-doğum yardımı
- 5-ölüm yardımı
- 6-fazla çalışma ücreti
- 7-hafta tatili, bayram günleri için ödenen ücretler
- 8-doğal afet yardımı
- 9-askerlik yardımı
- 10-hastalık yardımı
- 11-bir defa verilen ikramiye
- 12-bayram harçlığı, bayram ikramiyesi
- 13-vardiya ücreti
- 14-jübile ikramiyesi
- 15-tasarruf teşvik kesintisi işveren payı
- 16-işsizlik sigortası primi işveren payı
- 17-süreklilik göstermeyen eğitim yardımı
- 18-iş arama yardımı
- 19-iş elbisesi
- 20-iş güvenliği malzemeleri
- 21-çeşitli vesilelerle verilen tatil veya dinlenme ücreti gibi süreklilik arz etmeyen ödemeler ve bedeller kıdem tazminatı hesabında dikkate alınmaz.

Bir önceki yazımızda belirttiğimiz kıdem tazminatı hesaplaması yapılırken dahil edilen diğer 20 küsur hakkı da aklımıza getirirsek toplam kırk küsur hak. Yani kıdem tazminatına dahil edilen ve edilmeyen hakları alt alta yazarsak toplam kırk küsur kalem hakka ulaşırız.

Buradan bir kere daha sormak gerekiyor. İGDAS'ta taşeron işçiliği yapan bir işçi şimdi bu hakların hangilerinden faydalanabiliyor? Bırakın bu haklardan yararlanmayı, işçi emekçi düşmanı AKP iktidarı şimdilerde kıdem tazminatını kaldırmanın yollarını arıyor. AKP iktidarının bu saldırılarını boşa çıkaralım. İşçilerin haklarına yapılan bu saldırılarla mücadele edelim.

BDH: Yeni 15-16 Haziran'lar Yaratalım

İşçi ve emekçilerin birlik, dayanışma ve mücadelesini yükselten Birlik Dayanışma Hareketi (BDH) 15-16 Haziran 1970 direnişini unutmuyarak, İstanbul'da bir basın açıklaması düzenledi. 16 Haziran 2012'de saat 18.30'da gerçekleştirilen basın açıklamasında son dönemlerde sağlık sektöründe yaşanan dönüşümler, eğitim'de 4+4+4 sistemi, memurlara verilen yüzde 4 gibi komik zamlar ayrıca kürtaj yasağı, hava işkolunda grevin yasaklanması ve işten atılmalar üzerinde duruldu.

Bu sorunlar gündemde iken, özellikle 15-16 Haziran İşçi Direnişinin daha da önemli olduğu üzerine de vurgu yapıldı. Birlik Dayanışma Hareketi (BDH), basın açıklamasını işçi ve emekçileri yeni 15-16 Haziran direnişlerini yaratmaya çağırarak sonlandırdı.

15-16 Haziran'da ne olmuştu?

15-16 Haziran 1970 direnişi işçi sınıfı açısından büyük önem taşıyan, grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı için verilen bir mücadele tarihidir. 1960'larda işçiler Türk-İş içinde örgütlüydü. Türk-İş Amerika'nın güdümünde olan iktidarla uzlaşan bir sendikaydı. Bu sebeple ilerici işçiler 1967'de Devrimci İşçi Sen-

dikaları Konfederasyonu (DİSK)'i kurdu. DİSK'in üye sayısı kısa sürede arttı. Bunun üzerine sermayedarlar ve iktidar işçilerin örgütlenmesinin önüne geçmek istedi. DİSK'i kapatmak anlamına gelecek yasalar çıkarıldı.

Gelişmeler üzerine 15-16 Haziran 1970'te binlerce işçi sendika haklarına sahip çıkmak için direnişe geçti. Fabrikalarda binlerce işçi şalterleri indirerek iş bıraktı. İşçiler alanlarda seslerini duyurdu. Sokaklarda barikatları aştı. Hükümet sıkıyönetim ilan etti. DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler ve sendika yöneticileri gözaltına alınarak tutuklandı. Buna rağmen direniş başarıya ulaştı ve yasanın geri çekilmesini sağladı.

İşçi sınıfı çıkarılan yasaları geri çekebilecek güce sahip olduğunu 15-16 Haziran direnişi ile gösterdi.

Bedaş işçisi direniyor

Maaşları yatırılmadığı için yasalarda bulunan iş durdurma hakkını kullanan BEDAŞ işçileri kanunsuz bir şekilde işten atıldı. İşçiler sendikaları Enerji-Sen önderliğinde BEDAŞ önünde direniş başlattılar.

Boğaziçi Elektrik Dağıtım AŞ'de (BEDAŞ) taşeronlara bağlı olarak çalışan açma-kapama ve sayaç okuma işçileri maaşlarının zamanında yatırılmaması üzerine 21 Mayıs'ta iş bıraktı. Enerji Sen yaptığı açıklamada alacakların zamanında ödenmemesi üzerine iş kanununun 34. Maddesi gereğince maaşlar yatırılana kadar işçilerin çalışmayacaklarını ve işyerlerinde bekleyeceklerini bildirdi. İlk gün işveren, açma-kapama bölümündeki işçilerin geriye dönük eksiklerini ve içerde fazladan kalan ücretlerini, işçilerin önerdiği şekilde ödemeyi kabul edilince açma-kapama servisi işe başladı. Sayaç okuma işçileri ise 24 Mayıs günü Ülkü Ocaklarından getirtilen faşistlerin saldırısına uğrayarak işe çıkmaya zorlandı.

Baskılara rağmen direnişlerini sürdüren 120 sayaç okuma işçisine daha sonra işten çıkarıldıkları bildirildi. Bunun üzerine işçiler 30 Mayıs günü BEDAŞ Genel Müdürlüğü önünde direnişe geçtiler. İşçilerin direnişi çeşitli toplumsal kesimlerin desteğini alarak sürüyor.

İşten atılan işçiler Borusan'ı işgal etti

Sendikalı oldukları için işten atılan 41 Borusan işçisi, 20 Haziran'da Beyoğlu'nda bulunan Borusan Kültür Sanat Evi'ni işgal etti.

Borusan Lojistik, Mayıs ayında 41 işçiyi DİSK'e bağlı Nakliyat-İş Sendikasına üye oldukları gerekçesiyle işten atarak, bir işçi kıyımına imza atmıştı. İşçilerin cevabı ise direniş oldu! 1 Haziran'da fabrika önünde, 8 Haziran'da Sarıyer'de bulunan Borusan Holding önünde direniş çadırları kuran işçiler "Borusan Holding bünyesinde bulunan her yer direniş alanıdır" dediler. İşçilerin son eylem alanı ise İstanbul Beyoğlu'nda bulunan Borusan Kültür Sanat Binası oldu. İşçiler 20 Haziran günü binayı işgal ederek binaya "Borusan'da işçi kıyımına son... Yaşasın Borusan Lojistik direnişimiz" yazılı pankartı astılar.

Yöneticiler nihayet işçileri farkettiler!

Binaya giren işçiler "Davamız Ekmek Davasıdır", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek", "İşçiye verilen zam 2011'de yüzde 3, 2012'de yüzde 4; adaletiniz bu mu?" dövizleriyle mücadelelerinin sebeplerini ortaya koyarken sık sık "Direne Direne Kazanacağız", "Atılan İşçiler Geri Alınsın" sloganlarını attı. İki buçuk saat süren işgal bugüne kadar işçileri görmezden gelen Borusan Holding yöneticilerinin mesele üzerine görüşme yapılacağı vaadi üzerine noktalandı.

Nakliyat-İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu bina önünde bir açıklama yaptı. "Borusan Kültür Sanat işgalinin sanata karşı bir tavır olmadığını vurgulayarak asıl amacın işçilerin sendikal haklarının tanınması ve işe geri alınması olduğunu" belirtti. Daha sonra işçiler direnişteki BEDAŞ işçilerini ziyarete gitti.

Şimdi KESK'li olma zamanıdır!

25-29 Haziran 2012! Yıllar sonra bu tarihleri araştıranlar iktidarın emekçilere yönelik baskısını görüp şaşıracaklar. Son olarak 25 Haziran'da KESK Genel Başkanı Lami Özgen'in de aralarında olduğu onlarca KESK yöneticisi ve üyesi gözaltına alındı. Adliyeye sevk edilenlerin 28'i sendikal faaliyetleri suç sayılarak tutuklandı.

25 Haziran Pazartesi günü sabahın erken saatlerinde polisler Ankara, İstanbul, Diyarbakır, Ağrı, Bitlis, Siirt, Adana ve Eskişehir'de gerçekleştirdiği operasyonlarda onlarca KESK yöneticisi ve üyesi gözaltına alındı. Ankara Özel Yetkili Cumhuriyet Başsavcılığı'nın talimatıyla gerçekleştirilen gözaltılar akşam saatlerine kadar sürdü. Operasyonlar sonucu 71 KESK'li gözaltına alındı. Gözaltıların ardından başta Ankara ve İstanbul olmak üzere Türkiye'nin dört bir tarafından "Gözaltılar serbest bırakıl-sın" sloganı yükseldi.

Gözaltılar için Taksim'de kitlesel yürüyüş

İstanbul Taksim'de gerçekleştirilen kitlesel yürüyüş ve basın açıklamasında binlerce kişi, sokakta kurulan KESK'in gözaltılarla yıkılmayacağını haykırarak, KESK'lilere özgürlük talep etti. "KESK'e dokunma" yazılı dövizlerin taşındığı eylemde "Hiçbir baskı ve operasyon emekçilerin sesi KESK'i yıldıramayacaktır" yazılı bir pankart taşındı. Taksim Tramvay Durağı'na gelindiğinde ise oturma eylemi gerçekleştirildi.

Ankara Adliyesi önü eylem alanına döndü

Türkiye'nin çeşitli illerinde süren eylemler, KESK'lilerin Ankara Adliyesi'ne çıktığı 27 Haziran'da tepe noktasına ulaştı. Türkiye'nin dört bir yanından Ankara'ya gelen kamu emekçileri, sendikalarını ve gözaltındaki dostlarını savunmak için Ankara Adliyesi önünü eylem alanına çevirdi. Barış ve Demokrasi Partisi milletvekili Pervin Buldan, Cumhuriyet Halk Partisi milletvekilleri Hüseyin Aygün, Mehmet Tanrıku, Veli Ağbaba, Musa Çam'ın yanı sıra Türkiye Komünist Partisi 1920'nin de aralarında olduğu pek çok ilerici, devrimci, demokrat, yurtsever kurum destek için Ankara Adliyesi önündeydi.

Ankara'da savcılık karşısına çıkan KESK'lilerden 22'si hakkında 28 Haziran Perşembe, 6'sı hakkında 29 Haziran Cuma tutuklama kararı çıkarken, KESK Genel Başkanı Lami Özgen serbest bırakıldı.

Özgen yaptığı açıklamada "Elbette kurulduğumuz günden bu yana sendikal hak ve özgürlükler mücadelesinde, emek ve demokrasi mücadelesinde birçok baskı, gözaltı, tutuklamayla karşı karşıya kaldık. Bütün sendikalarımızın MYK ve şubeleri adına bir kez daha tutuklu olan ve yeni tutuklanan arkadaşlarımıza söz veriyorum; asla ve asla mücadelemizden vazgeçmeyeceğiz. Geri adım atmayacağız. Sonuna kadar bu haklı mücadelemizi sürdürmeye devam edeceğiz" sözlerini kullandı.

İGDAŞ'ta sayaç okuma işçileri maaşlarını alamıyor

İGDAŞ'ta Best Turizm adlı taşerona bağlı olarak çalışan sayaç okuma işçileri maaşlarını alamadıkları için 1 Temmuz 2012 tarihinde iş durdurdu.

Daha önce de Nisan 2012 maaşlarını alamadıkları için 2 Haziran günü iş durdurmak zorunda kalan işçiler maaşlarını gecikmeli olarak da olsa alabilmişlerdi. Maaşlarını aldıktan sonra tekrar çalışmaya başlayan işçiler bu sefer de Mayıs 2012 maaşlarının ödenmemesi üzerine İş Kanununun 34. maddesinin öngördüğü yasal sürenin dolmasının ardından 1 Temmuz'da iş bırakarak direnişe başladı.

Doğalgaz sayaç okuma işçileri bu süreçte patron ve temsilcileriyle sık sık görüşmelerini, durumu İGDAŞ'a ilettiklerini fakat bir çözüm sağlanamaması üzerine direnişe geçtiklerini belirttiler. İşçiler ayrıca direnişin başlamasının ardından 3 Temmuz'da maaşlarının bir kısmını aldıklarını, bunun üzerine 4 Temmuz'da patronun çağrısı üzerine Halkalı'da işyerine giderek görüşmelerini, bu görüşmede patronun sözlü ve fiili saldırılarına maruz kaldıklarını söylediler.

Konuyla ilgili olarak savcılığa suç duyurusunda bulunan doğalgaz işçileri, Temmuz ayı sonunda sözleşmesi bitecek olan taşeron firmayla artık çalışmak istemediklerini belirtiyorlar. Yaşanan gelişmeler üzerine İGDAŞ'ın da firmayla çalışmama kararı alması ve işçilerin alacakları için teminata el koyması bekleniyor.

Sağlam adımlarla

"Bireysel Emekliliğe" doğru

fatma şenden

Sağlık ve sosyal güvenlik sistemlerini özelleştirme harekâtı adım adım menziline doğru ilerliyor. Son on yılın uygulamaları gösteriyor ki, "sağlık dönüşüm programı", "genel sağlık sigortası"nın çarpık uygulamaları sistemi bir yap boz tahtasına çevirerek, gerçekte amaçlanan hedefe adım adım yaklaşılmasını sağladı. Emeklilik yaşının yükseltilmesi, ödenecek primlerin yükseltilmesi, buna karşın daha fazla tanık olduğumuz emekli maaşlarının giderek düşürülmesi gibi uygulamalar vatandaşın, çalışanın devletin semsiyesi altında kalacaksa, büyük bir bedel ödemesini, mümkünse de özel sigortacılık sistemine doğru kaydırılmasını öngörüyor.

Gelinen noktada açık bir şekilde bankalar ve özel sigorta şirketleri tarafından "bireysel emeklilik sistemi" adını taşıyan, özünde emeklilik ile ilgisi olmayan sistem palazlandırılmak isteniyor. İnsanları "ikinci bir emeklilik" hayali ile çekmeye çalışan özel banka ve sigorta şirketleri, devletin ne zaman kendilerine pastadan daha fazla pay vereceğini pusuda yatmışcasına bekliyordu.

İşte şimdi devlet, "Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanunu ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun"la bankalara ve özel sigorta şirketlerine insanları özel emekliliğe yöneltmek için bir dizi kıyak getiriyor. Devlet, bireysel emeklilik sistemini "daha cazip hâle getirmek" söylemiyle vatandaşın, diğer adıyla "katılımcı"nın ödeyeceği sigorta primine yüzde 25 oranında "katkı" sağlamayı öngörüyor. Bu ne anlama geliyor? "Katılımcı" 100 lira prim ödüyorsa, devlet de ilaveten 25 lira aktaracak. Açıklamalara bakılırsa, amaç daha önce aslında yalnızca çalışanların yüzde 25'lik vergi iadesi hakkından, ev kadınları, emekliler gibi bundan yararlanamayan kesimleri de yararlandırmak. Ancak, oldukça ikna edici ve masum gibi duran uygulama, kamudan özel sigorta şirketlerinin fonlarına para aktarmaktan başka bir anlama gelmiyor. Sistemde 3 yıldan önce ayrılmak isteyen devletin ödemediği bu paradan hiçbir şey alamayacak, 10 yılı dolduran ise ancak yüzde 60'ını geri alabilecek, geriye kalan yüzde 40'ı alabilmek için ise emeklilik yaşı olan 56 yaşını doldurması gerekecek. Bu süre zarfında, bu paranın fonda nasıl işletileceğini, işletilen paralardan kimlerin faydalanacağını da görmemek için kör olmak gerekiyor. Bir kez daha, zaten işçilerin ve emekçilerin kesilen vergilerinden, primlerinden toplanmış paraların kamu kaynaklarından alınıp özele aktarılmasına tanık oluyoruz.

Bilindiği gibi, daha bu senenin başında uygulmaya konulan "paran kadar sağlık" anlayışı üzerine oturtulmuş Genel Sağlık Sigortası sistemi, çalışmayandan, işsizden, geliri olmayandan "hane gelir ve giderleri" bakılarak para toplanmasını öngörüyor. Bununla ilgili para cezası uygulamaları hayata geçmeye başladı bile. "Parasız sağlık" herkesin en doğal hakkı olması gerekirken, uygulamalar en yoksullar için daha büyük külfet anlamına gelen paraların toplanmasını öngörüyor. İşte, şimdi o paraların gideceği yerlerden birinin daha adresi belli oldu. Tıpkı işsizlik sigortası fonundan işverenlerin prim teşviki uygulamasıyla yararlandırılmaları gibi. Tıpkı kıdem tazminatı fonu kurulursa uğrayacağı akıbet gibi. Tüm bunların önüne geçmek için ise daha fazla mücadele etmek, örgütlenerek sesimizi yükseltmek zorundayız.

Kenan Öztürk

Ya bu saldırıyı birlikte püskürteceğiz ya da tasfiye olacağız

Sendikal Güç Birliği Platformu (SGBP) dönem sözcüsü ve Türkiye Motorlu Taşıt İşçileri Sendikası (TÜMTİS) Genel Başkanı Kenan Öztürk ile SGBP'nin kuruluş sürecine ve gündeme dair yaptığımız söyleşiyi sunuyoruz.

Söyleşi: Şener Ataş
Fotoğraf: Yücel Aktürk

Yeni Dünya: Öncelikle merhabalar.

Kenan Öztürk: Merhaba, hoş geldiniz.

Yeni Dünya: SGBP'yi Türk-İş'in 21. Kongresi'yle duymaya başladık. Neden Türk-İş'in içerisinde söz konusu 10 sendika böylesi bir güç birliği yapma gereği hissetti? Kuruluş amacınızı açıklayabilir misiniz?

Kenan Öztürk: Güç birliğinin Türk-İş'in Genel Kurulu'ndan önce aşağı yukarı bir yıllık bir geçmişi var. Türk-İş başta olmak üzere sendikal alandaki mevcut tıkanıklık ve sendikacılığın bugün düştüğü durum, bizce, bu güç birliğini gerekli kıldı.

Bir taraftan AKP'nin her alanda kazanılmış hakları gasbetmeye dönük operasyonları devam ediyor. Bir diğer taraftan son yıllarda Türk-İş dahil birçok konfederasyon ne yazık ki, işçilerin umudunu yitirdiği, hiçbir şey beklemediği, itibarsızlaştığı bu dönemde güçlü bir karşı koyuşu örgütlemeye yerine mümkün oldukça siyasal iktidarla iyi geçinerek "Acaba elimdekileri koruyabilir miyim?" mantığıyla hareket ediyor. Biz çok uzun sürelerden beri, on sendika, Türk-İş içerisinde de bu anlayışı eleştirip, mahkûm etmeye çalışıyoruz.

Aslında Türkiye işçi sınıfının bu kadar seçeneksiz olmadığını, bugünkü saldırıları püskürtmenin olanaklı olduğunu söylüyoruz. Fakat sendikal alanın içerisinde bulunduğu teslimiyetçi, uzlaşmacı tutum tam tersi bu saldırıları

durdurmadığı gibi daha çok hak gasplarını beraberinde getiriyor. Bu noktada biz, Türk-İş içerisinde, çok uzun süreden beri bunu değiştirme, dönüştürme çabası içerisindeyiz.

Artık diyalogcu sendikacılıkla, siyasal iktidara yakın geçinmekle hakları korumanın olanaklı olmadığını biliyoruz ve geçmiş süreç de zaten bunu en iyi şekilde gösteriyor. Mezarda emeklilik yasası gibi birçok hak gasbının yanı sıra bugün önümüzde yeni saldırılar da var. Dolayısıyla buradan çok fazla farklı bir anlayışa evrilme durumu söz konusu olmadı ne yazık ki.

"Asıl amacımız Türkiye'deki diğer konfederasyonlar, sendikalar ve emek örgütleriyle ortak bir çıkış yapabilmek."

Biz Türk-İş Genel Kurulu'nda da ayrı bir listeye çıkacağımızı kamuoyuna ilan ettik. Yani bahsettiğim farklı anlayış doğrultusunda ayrı bir listeye çıkacağız. Kamuoyunda bir şeyin altını çizerek özellikle belirttik, bu sadece genel kurula endeksli bir hareket değildir. SGBP sonuç ne olursa olsun yoluna aynı şekilde devam edecekti. Asıl amacımız Türkiye'deki diğer konfederasyonlar, sendikalar ve emek örgütleriyle ortak bir çıkış yapabilmek. Çabalarımız bu saldırılar karşısında yeniden yüzünü emekçilere ve sokağa dönen bir sendikal

anlayışın inşa edilmesi noktasında. Buradan hareketle Türk-İş Genel Kurulu'nda biz bu listeye çıktık ve kendi delegemizin çok daha üzerinde oy aldık. Ama biz de ilk genel kurulda bu genel kurulu alabileceğimizi düşünmüyorduk. Yani bunun beklentisi içerisinde değildik. Tabii bu tablo karşısında gördük ki, genel kurulda birçok delege ve sendika da aslında bugün izlenen mevcut sendikal anlayıştan rahatsız. Dolayısıyla biz sonuç ne olursa olsun yolumuza genel kuruldan sonra da devam edeceğimizi orada ilan ettik.

İşçi sınıfının bu güne kadar kazandığı haklar tek tek elinden alınmaya çalışılıyor ve özel sektörde de saldırılar ortada. Yani sendikalaşmak suç ve sendika üyesi olan bütün işçiler sokağa atılmaya devam ediliyor. Kamu emekçileri açısından baktığımızda zaten kamunun tamamen tasfiye edilip, özelleştirilip, piyasanın ihtiyaçlarına uygun bir dizayn yapıldığını görüyoruz. Biliyoruz ki önümüzdeki dönem AKP iktidarı bununla da yetinmeyecek.

Hava İş örneğinde olduğu gibi, bir taraftan ileri demokrasi hamlesi yapıyoruz, yasalarımız "demokratikleştirildi", 12 Eylül'ün kalıntılarını ortadan kaldıracacağız derken 12 Eylül'ün bile cesaret edemediği havayollarına tümünden bir grev yaşağıyla karşı karşıya kalıyoruz. Bu aslında çok belirleyici, yani Hava İş neden hedef alınmıştır? Hava İş'in bugüne kadar sendikal alanda izlediği mücadeleci çizgi, SGBP

içinde uzun süre dönem sözcülüğü yapması ve aktif tutumundan kaynaklı olarak birinci hedef olarak seçilmiştir. Mücadeleci sendikalara verilen bir mesajla karşı karşıyayız.

Bugün AKP iktidarı gerçekten sendikacılık yapanlara izin vermiyor. Her türlü anti demokratik yöntemle baskılamaya ve tasfiye etmeye çalışıyor. Hak İş'in bugün içinde bulunduğu durum gibi uzlaşmacı, sendikacılıktan başka her şeyi yapan AKP'nin yan örgütü gibi çalışan sendikalar isteniyor. Örnek olarak, AKP kıdem tazminatlarının tasfiyesi için hazırlık yapıyor. Fakat daha gündeme gelmeden Hak İş "yeni düzenlemeyi olumlu buluyoruz" açıklamasını yapıyor. Dolayısıyla bugün AKP iktidarının yapmak istediği bu. Yani mümkün oldukça mücadeleci sendikaları, sınıfın çıkarları için mücadele eden sendikaları tasfiye etmek.

"AKP'nin sendikacılık anlayışına baktığımızda artık sınıfa, işçiye güvenen bir anlayış değil, icazetçi, içi boşaltılmış, dayanışma derneklerine dönmüş bir sendikal yapı isteniyor."

Bugün AKP'nin sendikacılık anlayışına baktığımızda artık sınıfa, işçiye güvenen bir anlayış değil, icazetçi, içi boşaltılmış, dayanışma

derneklerine dönmüş bir sendikal yapı isteniyor. Dolayısıyla güç birliği buna karşı bir çıkıştır. Tabii henüz yeterli bir noktada olduğumuz, emekçilerle birleştiğimiz söylene-
mez, henüz işin başındayız.

Taksim meselesinde, Türkiye'de 1 Mayıs kutlamalarında güç birliği yine aynı tutumu almıştır. Mümkün olduğunca diğer konfederasyonlarla Türkiye'nin tüm noktalarında ortak kutlanması noktasında, özellikle çeşitli bahaneler ileri sürerek bölünmeyi reddetmiştir. SGBP 1 Mayıs'ı Türkiye'nin bütün illerinde diğer demokrasi güçleriyle birlikte, KESK, DİSK ve diğer konfederasyonlarla birlikte ortak kutlamıştır. Tabii bundan sonra da biz, aynı şekilde güç birliği olarak kardeş emek örgütleri, sendikalar ile birlikte önümüzdeki dönem daha güçlü bir çıkış yapma çabasındayız. Tabii bu açıdan birinci hedef Hava İş ve THY'deki durum.

“THY'deki bu durum ve Hava İş'in sürdürdüğü direniş bundan sonraki saldırıların püskürtülmesi açısından da bir mihenk taşıdır. Ya bunu püskürteceğiz ve güçlü bir çıkış yapacağız ya da bundan sonraki saldırılarda herkes sırasını bekleyecek ve sırası gelen tasfiye olacak.”

Yeni Dünya: Söz Hava İş'e gelmişken, 15-16 Haziran'ın 42. yıldönümünü kutladık. İktidarın yandaş sendikaları da kullanarak, kıdem tazminatını gasbetmeye çalıştığını işçi sınıfı üzerinde sürekli bir saldırısı olduğunu vurguladınız. Sizde bunlar yapılırken sendikaların nasıl bir tutum izlemesi gerekiyor? Bu anlamda, sendikalar havayolu-
lundaki grev yasağına dönük neler yapabilir?

Kenan Öztürk: Özellikle mücadeleci sendikalar açısından THY'deki bu durum ve Hava İş'in sürdürdüğü direniş bundan sonraki saldırıların püskürtülmesi açısından da bir mihenk taşıdır. Ya bunu püskürteceğiz ve güçlü bir çıkış yapacağız ya da bundan sonraki saldırılarda herkes sırasını bekleyecek ve sırası gelen tasfiye olacak.

Türkiye işçi sınıfı tarihine baktığımızda işçi sınıfı bu zamana kadar birçok kuşatmayı yarararak yoluna devam etti. Birçok kazanım bedeller ödeyerek elde edildi. Bugün de güçlü bir birliktelik ve kararlı bir çıkışla bu saldırıları durdurmak olanaklı. Havayollarındaki durum çok bariz. Başbakan “Burası strate-

jik bir işkolu dolayısıyla uzun süreli bir grev olduğunu düşünün bunu göze alamayız.” diyor. Ama stratejik dediği kurumları sermayeye peşkeş çekerken hiçbir sorun yok. Hatta sendikalar buraların stratejik kurumlar olduğunu ve özelleştirilmemesi gerektiğini söylerken geri kafalılıkla suçlanıyor.

“İşçilerin güvenceli çalışmasının, insanca çalışmasının AKP iktidarı için hiçbir önemi yok.”

Bugün THY, Avrupa'da iyi bir yere gelmişse bu orada çalışan emekçilerle olmuştur. Başbakan yabancı sermayeye güvendiği kadar işçi sınıfına güvenmiyor. Hâlen işçileri düşman görüyor. Başbakan yardımcısı Ali Babacan da açıklama yapıyor: “Grev yasağının altında THY'nin ekonomik olarak daha güçlü olması, daha iyi kazanması vardır. Bunu niye inkâr edelim.” diyor. THY'de çalışan emekçilerin istekleri güvenceli ve insani koşullara uygun çalışmaktan ibaret. İktidarın istekleri ise bu taleplerin tamamen kâr hırsına terk edilmesi yönünde. İşçilerin güvenceli çalışmasının, insanca çalışmasının AKP iktidarı için hiçbir önemi yok.

Bu anlayışı Türkiye'de her ay 60-70 emekçinin iş kazalarında, iş cinayetlerinde yaşamını yitiriyor olmasında da görüyoruz. Bunun karşısında bakanın açıklamasına bakıyoruz, “*evet, temiz öldüler*” diyor. Bunu söyleyebilecek kadar geri bir anlayışla, emekçilere bunu reva gören bir anlayışla karşı karşıyayız. Dolayısıyla bu açıkça bir AKP operasyonudur. Halk aldatılmaya çalışılıyor; “*Ulaştırma bakanı aracı oldu, yok çalışma bakanı THY yönetimiyle görüştü, aracı oldu çözmeye çalışıyor...*” yani tamamen kafaları karıştırmaya dönük bir oyun.

THY'de 12 Eylül'ün getiremediği yasaklamayı getiren AKP ik-

tidarıdır. Tamamen bu 305 emekçi AKP iktidarının talimatları doğrultusunda kapıya atılmıştır. Onun için “*bakan görüştü, arabulucu oldu, gücü yetmedi*” gibi sözler tamamen propaganda.

Bugün bu durumlar bütün sendikal hareket açısından bir sınav sürecidir. Bizim güçlerimizi birleştirerek mutlaka bu saldırıyı püskürtmemiz gerekiyor. Mutlaka bu grev yasağının kalkması, tasfiyesi için bizim daha güçlü bir mücadele ortaya koymamız gerekiyor. Bunun gerçekleşmesi için de daha çok birleşmeye ihtiyacımız var. Az önce belirttiğim gibi bu sadece Hava İş'e dönük bir saldırı değil, bütün sendikal harekete, bütün işçi sınıfına dönük bir saldırıdır ve bir burun sürme, ezme operasyonudur. “*Mücadele etmeyeceksiniz, biz ne verirsek kırıntılarla idare edeceksiniz*” mesele bu. Biz SGBP olarak böyle bakıyoruz.

“Bu saldırı sadece Hava İş'e dönük değildir, bütün sendikal harekete, bütün işçi sınıfına dönük bir saldırıdır ve bir burun sürme, ezme operasyonudur. ‘Mücadele etmeyeceksiniz, biz ne verirsek kırıntılarla idare edeceksiniz’ mesele bu.”

Direniş başladığından bu yana birçok kez kitlesel ziyaretler oldu, açıklamalar oldu ve desteğimiz devam ediyor. Diğer sendika ve konfederasyonlarla da görüşerek yeni bir eylem takvimi çıkarmaya çalışacağız ve bütün emek örgütlerini, sendikaları, konfederasyonları da Hava İş'le dayanışmaya çağırıyoruz. Bu saldırıyı püskürtmenin olanaklı olduğunu düşünüyoruz.

Yeni Dünya: SGBP, Türk-İş içerisinde bir muhalif yapı olarak ortaya çıktı. Diğer taraftan Hak İş, DİSK gibi başka konfederasyonlar da var. Peki bunlara bakışınız nasıl? Onların bakış açılarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Kenan Öztürk: Hak İş'in bugüne kadar izlediği politika açık. Siyasal iktidarın yan örgütü gibi çalışıyor. Bizim böyle bir sendikal anlayışla birlikte bu saldırıları püskürtmemiz olanaklı değil. Kıdem tazminatı işçi sınıfının belki en son kalesi, en son kazanımıdır. Bu konuda bile hükümetten daha hızlı davranan, “mutlaka fona devredilmelidir” diyen bir anlayışla birleşmek, ortak mücadele etmek olanaklı değil. Ama Hak İş dışındaki diğer konfederasyonlar gerek DİSK, KESK gerekse diğer emek örgütleriyle iyi bir diyalogumuz var ve görüşmelerimiz devam ediyor.

Tabii biz bu konfederasyonlarla alanda ve mücadelede birleşmeye çalışıyoruz. Elbette farklılıklarımız var, farklı konfederasyonlarımız ama mücadele ekseninde çok fazla sorun yaşadığımız söylenemez. Bu süreçten sonra da mücadeleyi daha ortaklaştırmaya çalışacağız. Yine, SGBP içinde olmayan fakat konfederasyonumuz Türk-İş'e bağlı sendikalarla görüşmelerimiz sürüyor. Amacımız konfederasyonu bölmek falan değil.

Türk-İş yönetimi bu sendikaları etkilemek için soyut bir propaganda sürdürüyor. Güç birliğinin amacı Türk-İş'i bölmek, parçalamak gibi gösteriyor. Biz Türkiye'deki sendikal hareket, sınıf hareketi açısından baktığımızda yeni bir konfederasyonun katkı sağlayacağını düşünmüyoruz. Dolayısıyla amacımız Türk-İş'i gerçekten bir mücadele örgütü hâline getirmek. Mevcut yönetimin anlayışıyla Türk-İş'in devamlılığı olmadığını biz her platformda söylüyoruz. Derdimiz, Türk-İş'e ve sendikal harekete yeniden bir itibar kazandırmak, yeniden emekçilerin umudu hâline getirebilmek.

Yeni Dünya: Türk-İş yönetiminden farkınızı ortaya koyabildiğiniz somut örnekler nelerdir?

Kenan Öztürk: Asıl sorun tabii ki bugün izlenen politika. Yani, AKP'nin bugün işçi sınıfına dönük saldırılarına karşı ne yazık ki Türk-İş yönetimi edilgen, uzlaşmacı bir tutum izlemiştir. Bugüne kadar bu hak gasplarının hiçbiri durdurulamamıştır. Tam tersine, hâlâ devam ediyor. Önümüzde kıdem tazminatları, çalışma yaşamının tamamen kural dışılaştırılması ve esnekleştirilmesine dönük çalışmalar, istihdam büroları var fakat bugüne kadar Türk-İş'in hiçbir çabası ve çalışması olmamıştır. Yine yakın geçmişte baktığımızda mezarda emeklilik yasası çıkarken Türk-İş burada iyi bir sınav verememiştir.

Bu anlayışla, siyasal iktidarla iyi geçinerek, diyalogla artık bu saldırıları durdurmanın olanaklı olmadığını her paltformda yönetime söyledik, söylüyoruz da. Türk-İş yönetiminin yüzünü tekrar sınıfa, sokağa, emeğe dönmesi gerekliliği ile beraber diğer emek örgütleri, konfederasyonlarla güçlü bir birliklik yapması noktasında sürekli önerilerimiz ve eleştirilerimiz oldu. Ama ne yazık ki mevcut yönetim bugünkü anlayışta ısrar etti. Biz bunun ortağı olmak istemiyoruz. Bu noktada diğer emek örgütleri ve

sendikalarla bir çıkış yapmak bizim borcumuzdur.

Yeni Dünya: Avrupa'da 2008 kriziyle emekçiler sokağa döküldü. Son seçimlerde Fransa'da da görece de olsa sol yükselişte. Yunan halkı eski büyük partilerini cezalandırdı. Bu tabloda SGBP'nin Avrupa'ya bakış açısı nasıl?

Kenan Öztürk: Mümkün olduğunca uluslararası alanda da emek örgütleri, sendika ve konfederasyonlarla ilişkilerimizi güçlendirmeye çalışıyoruz.

Özellikle biz, sendika (TÜMTİS) olarak uluslararası dayanışmanın önemini çok iyi biliyoruz. Geçmişte UPS Kargo'da örgütlendik. UPS dünyanın en büyük kargo şirketlerinden bir tanesi. 220 ülkede faaliyet gösteren 500 bin çalışanı olan bir firma. Biz UPS Kargo'da 282 gün süren direnişin ardından toplu sözleşme imzaladık ve başarıyla sonuçlandı. Buradaki başarıda bizim yaptıklarımız önemliydi. Fakat büyük oranda belirleyici olan uluslararası dayanışma olmuştur. Çok sayıda ülkede buradaki direnişi desteklemek amaçlı eylemler yapıldı. Hollanda'da işçiler kamyonlarla kum dökerek şirketin önünde basın açıklaması yaptı, Arjantin'de işçiler yarım gün iş durdurup basın açıklaması yaptı. Yine Belçika'da

UPS'de örgütlü kardeş sendikamız iki saat iş durdurup basın açıklaması yaptı. Danimarka, İsveç, Norveç, Almanya'nın aralarında bulunduğu çok sayıda ülkede dayanışma eylemleri oldu ve biz UPS'de mücadeleyi başarıyla sonuçlandırmış olduk.

Bugün baktığımızda, sermayenin saldırıları sonucunda Avrupa'da geçmişte işçi sınıfının bedel ödeyerek kazanmış olduğu haklar tek tek geriye götürülüp gasbediliyor. Buna karşı uluslararası dayanışmayı güçlendirmek noktasında çabalarımız var ve devam ediyor. Bizim bağlı olduğumuz federasyon olan Avrupa Taşımacılık Sendikası ile yoğun görüşmelerimiz ve toplantılarımız devam ediyor. Federasyonumuzun da içinde bulunduğu Uluslararası Taşımacılık İşçileri Federasyonu ITF'de de buna ilişkin gayretlerimiz, sendikalarla ortak mücadele çabamız sürüyor. SGBP olarak da kararımız uluslararası alanda mümkün olduğunca ilişkilerimizi geliştirmek ve mücadeleyi ortaklaştırmaktır.

Yeni Dünya: Sizin özellikle belirtmek istediğiniz bir şeyler var mı?

Kenan Öztürk: UPS'den bahsetmiştim; orayı kazandık ama bugün binlerce işçi kargo firmalarının

da çok kötü koşullar altında, günde 13-14 saat ve bütün haklarından yoksun bir şekilde çalıştırılıyor. Tabii diğer kargo firmalarında da TÜMTİS olarak örgütlenme çalışmalarımız devam ediyor. Bugün DHL'de örgütleniyoruz. DHL de uluslararası bir firma; yaklaşık 220 ülkede faaliyet gösteriyor. Dünyanın birçok ülkesinde de sendikacı çalışılıyor. Ne yazık ki yabancı sermaye Türkiye'de aynı politikayı izliyor; örgütlenme duyulur duyulmaz yoğun bir istifa baskısı oluyor. İstanbul'da 7 işçi arkadaşımız işten çıkarıldı ve işyeri önünde direniş başlattık. Bu direniş konusunda da bütün kardeş sendikalarımızı dayanışmaya çağırıyoruz.

Sonuç olarak, hava işkolunda bugün yaşanan grev yasağı çok büyük bir saldırdır. Mutlaka bu saldırıların önünü kesmemiz, kıdem tazminatı hakkımızı korumamız ve yeni saldırıları püskürtmemiz gerekiyor. Sendikal hareket bir sınavla karşı karşıya ve bütün emek ve demokrasi güçlerini Hava İşle dayanışmaya çağırıyoruz. Birleşirsek püskürtmemiz de olanaklı. Dolayısıyla SGBP elinden geleni yapacak ve diğer sendikalarımızla görüşeceğiz. Önümüzdeki dönem mutlaka bu mücadeleyi kazanmamız gerektiğini düşünüyoruz.

Perdenin arkasından yansıyanlar "Yenilmezler"

Hareketli görüntüyü kaydeden büyüklü oyuncak ortaya çıktığında şaşkınlık içinde kalan izleyicilerden bahsedilir. Kuşkusuz artık film izlerken şaşırıyoruz. Fakat sinemanın her zaman kitleler üzerinde önemli ölçüde etkili olduğunu biliyoruz. Bazen perdenin ya da televizyonun karşısında oturup film izlediğimizi sanarken aslında perde bizi karşısına oturtmuş ve silahını bize doğrultmuştur.

Konumuz sinema üzerine bir değerlendirme olmadığı için esas konuya girelim. Yakın dönemde, 4 Mayıs'ta vizyona giren The Aven-

gers (Yenilmezler) filmi. ABD yapımı olan filmin yönetmeni Joss Whedon. Film bilimkurgu, aksiyon, macera gibi birçok türü birlikte içeriyor. Ayrıca filmde Marvel karakterleri olarak bilinen Hulk, Kaptan Amerika, Thor, Demir Adam, Hawkeye ve Kara Dul gibi kahramanlar bir arada. Her bir karakterin kendine özgü hayran kitlesinin olduğunu düşünürsek bu, türün meraklıları için cezbedici oluyor. Kimileri için öyle de olduğu belli.

Yenilmezler ABD'de ilk üç gün içinde hasılat rekoru kırdı ve farklı ülkelerde de önemli oranda izlendi. İzlenme oranlarının takip edildiği IMDB sitesinde Yenilmezler 8.6/10 puan almış görünüyor ve en çok izlenen 250 film içinde ilk elli içinde yerini alacak gibi. Kısaca yapımcıyı memnun eden bir film olmuş elbette ama acaba sadece yapımcıyı mı?

Hedef sadece "para kazanmak" değil!

Filmin içeriğine şöyle bir göz atacak olursak: Uluslararası Barış Koruma Örgütü'nün (S.H.I.E.L.D.)

elinde bulunması gereken enerji kaynağını "karanlık" güçler ele geçirir ve dünya tehlike altındadır. S.H.I.E.L.D.'in yöneticisi olan Nick Fury bu durumdan kurtulmak için dünyanın çeşitli yerlerine dağılmış olan "kahramanları" toplayıp bir takım kurar. Kısaca masum dünya bir kez daha kötü adamların elinden kurtarılmalıdır. Bu hâliyle aslında bir sinema klişesi Yenilmezler.

Filmin çok sayıda kahramanı varmış gibi görünse de asıl kahramanımız Nick Fury. Bu karakteri canlandıran Samuel L. Jackson da filmin nerdeyse tek siyahı oyuncusu. Öyle ki Fury düşse de, vurulsa da bir "ah" bile demeden, hep dimdik. Yenilmezler birbirleriyle veya kendi kendileriyle hesaplaşma içinde olsalar da Fury hep kendinden emin ve ne yaptığını bilir gözüküyor. Senato'yu ikna etmeye çalıştığında, Senato ikna olmasa da son kararı yine o veriyor.

Hiçbir film dönemin siyasi gündeminden bağımsız olarak değerlendirilemez

Film gerçeküstü gibi görünse de günümüze ilişkin politik göndermelerle dolu. Örneğin dünya güvenliğinin tehdit altında olduğu, caydırıcı olması nedeniyle nükleer enerjinin

gerektiği ve bu gücün de ABD'nin elinde bulunmasının "en hayırlısı" olduğu Fury üzerinden verilen mesajlardan sadece biri. Film boyunca ABD'nin savaş teknolojilerine de sık sık göndermeler görüyoruz.

Yenilmezler birçok kahramanı bir araya getirip aslında bize tek bir kahraman sunuyor. Bu kahraman da adeta Barak Obama'nın avatari olan Nick Fury.

ABD başkanlık seçimlerinin yaklaştığı bir dönemde Obama'nın destekçisi olarak bilinen Kevin Feige'in filmin yapımcısı olması da bu sebeple hiç şaşırtmıyor. Obama'nın önceki seçim kampanyasında sosyal medya üzerinden gençlere ulaşması ve yine bir kitle iletişim aracı olan sinema üzerinden de seçmenlere ulaşmaya çalışması sinemanın gücünü bizlere hatırlatıyor. Özellikle filmin son sahnesinde dünyanın kurtarılışı ile ilgili değerlendirmeler aslında Obama hükümeti ile ilgili denilebilir.

Son olarak eklemek gerekiyor: Yenilmezler filmi bilimkurgu, macera, aksiyon içerse de film asıl olarak bir Amerikan propaganda filmi. Dolayısıyla filmi izlerken filmin bize kodlayarak gönderdiği mesajı da iyi görmemiz gerekiyor.

Asırlık çınar Bekir Karayel, son yolculuğuna uğurlandı

1 Mayıs 2011

Türkiye'nin en yaşlı komünistlerinden, 92 yaşında hayata gözlerini yuman Bekir Karayel 19 Haziran günü sonsuzluğa uğurlandı. Geçirdiği kalp krizi sonucu yaşama veda eden Karayel'in cenazesi, 1945 yılından beri içerisinde mücadele yürüttüğü partisi TKP 1920'nin Ankara'daki Genel Merkezi önünden marşlar ve sloganlarla kaldırıldı.

Türkiye'nin en eski komünistlerinden Bekir Karayel, geçirdiği kalp krizi nedeniyle hayatını kaybetti. Bekir Karayel Nisan ayı başında evine dönerken yaşadığı kaza sonrası beyin kanaması geçirmiş ve geçirdiği ameliyatlardan sonra uzun süre hastanede yatmıştı. 17 Haziran Pazar günü saat 23.00 dolaylarında evinde fenalaşınca, Ankara Numune Hastanesi'ne kaldırıldı. Burada kalp krizi geçirdiği anlaşılan Karayel, tüm müdahalelere rağmen kurtarılamadı.

Mücadele arkadaşlarının son sözü: Gözün arkada kalmasın!

Bekir Karayel'in naaşı 19 Haziran Salı günü sabah saat 10.30'da Ankara Numune Hastanesinden alınarak, partisi TKP 1920 Genel Merkezi'nin önüne getirildi. Burada Karayel'i, genç yaşlı, kadın erkek yüzlerce yoldaşı

"Bekir Karayel ölümsüzdür!", "Bekir yoldaş yaşıyor, TKP 1920 savaşıyor!" sloganları ile karşıladı. Bir dakikalık saygı duruşu gerçekleştirilmesinin ardından tören başladı. Törende Ankara İl Başkanı Selahattin Koçak, Bekir Karayel'in 92 yıllık yaşamına ve bu yaşamın parti tarihi açısından önemine dair bir konuşma gerçekleştirdi.

Genel Merkez önünden sloganlarla Karşıyaka Mezarlığı'na uğurlanan asırlık çınar için, mezarlıkta da bir tören düzenlendi. Bekir Karayel, toprağa verilirken hep bir ağızdan Enternasyonal Marşı okundu ve ardından bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşunun ardından partili ve partisiz dostları asırlık çınara ilişkin anılarını, duygularını ve düşüncelerini paylaştılar. Asırlık çınar Bekir Karayel için düzenlenen tören Parti Marşı'nın okunması ile son buldu.

Bekir Karayel ve eşi Meryem Karayel / 1 Mayıs 2011

ÖYM gitti

ama ruhu kaldı

murat nergiz

2 Temmuz günü Özel Yetkili Mahkemeler (ÖYM) hakkında yeni bir düzenleme meclisten geçti. Cumhurbaşkanının da onayladığı yeni düzenleme ile ÖYM'lerin ortadan kaldırıldığı iddia olunuyor. Bilindiği gibi ÖYM'ler eski Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nin (DGM) devamı niteliğindedir. DGM'lerin de 70'li yıllarda anayasa ya girdiği düşünülecek olduğunda tartışmanın yeni olmadığı açık.

ÖYM'lerin hükümetin gündemine girmesi ise MİT Müsteşarı'nın şüpheli sıfatıyla ÖYM savcılığına çağırılmasıyla başladı. Aynı zamanda cemaat ile hükümet arasındaki siyasi bir hesaplaşmanın dışı vurumu olan soruşturmada rahatsız olan Başbakan, aynı günlerde ÖYM'lere yönelik "devlet içinde devlet" imasında bulunmuştu. Hükümete yakın kaynaklarda da ÖYM'lerin tam olarak iktidarın kontrolünde olmadığı şeklinde yorumlar da artmaya başlamıştı.

Haziran ortasında Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu (HSYK) tarafından yayınlanan kararnameyle amacına tam olarak ulaşamayan AKP, ÖYM'leri "devlet içinde devlet" ya da bir başka ifadeyle "kendine karşı bir devlet" olmaktan çıkartmak için hamle yaptı. İktidar partisinin teklifiyle 3. yargı paketi olarak adlandırılan paketin içine ÖYM'lerin, yerini diğer ağır ceza mahkemelerine bırakmasına olanak veren bir değişiklik ekledi. Peki değişiklik ne anlama geliyor?

İsim değişikliğiyle demokratikleşme olmuyor

Mevcut ÖYM'ler çıkar amaçlı organize suç örgütleri, uyuşturucu ticareti, devletin bütünlüğü ve anayasal sisteme karşı işlenen örgütlü suçlar ile casusluk suçları gibi bazı suç tiplerine bakmakla yetkiliydi. Yeni düzenlemeye göre bu tür davalar bölgesel ağır ceza mahkemeleri eliyle görülecek.

İlk başta normalleşme yolunda bir adım gibi duran bu değişiklik aslında pek de "normal" değil. Çünkü bu mahkemelerin uzmanlaşması için bölge düzeyinde kurulması ve sadece tanımlanmış katalog suçlara bakması öngörülmüyor. Bu ne demek? Yani, mahkemelerin başındaki "özel yetkili" ibaresi kaldırılıp, normal ağır ceza mahkemelerinden farklı olan yeni tür ACM'ler kurulacak. Başka bir söyleyişle yeni maske altında ÖYM zihniyeti varlığını korumaya devam edecek. Ancak bu değişiklik idari bir yeniden yapılanma anlamına geldiğinden de mevcut mahkemelerde görevli hâkim, savcı kadrosunun yeniden belirlenmesi kolaylaşmış olacak.

Kısaca, hükümet bir yandan "demokratik hamle yapıyorum" derken eski anti demokratik sistemi koruyacak; diğer yandan da kendisine uymayan kadroları değiştirme olanağına kavuşacak. Anlayacağınız her şey eski tas, eski hamam.

Hukuk yine başka bahara...

AKP pek çok alanda olduğu gibi hukuk alanında da sadece kendi işine gelen hamleleri yapıyor. ÖYM'lerin kaldırılması talebi yıllardır bütün ilerici ve demokratik kamuoyunun haklı istemi olarak ön plana çıkmışken, taleplerin içeriğini görmezden gelip, sadece şekil değişikliğine gidiyor.

Terörle Mücadele Yasası (TMY) garabetininin devam ettiği, Ceza Muhakemesi Kanunu'nda olağanüstü yargılama usulünün varlığını koruduğu koşullarda ÖYM'lerin kaldırılmasının göstermelik olduğu şimdiden belli. Dahası insan "yine gelen gideni mi aratacak acaba" demekten de kendini alamıyor.

İKD'li kadınlar kürtaj hakkı için sokaklardaydı

ANKARA/ Kürtajı yasaklamaya çalışan AKP iktidarına karşı 17 Haziran Pazar günü "Yasal değil, yasak kürtaj öldürür" adlı büyük bir miting düzenlendi. Katılımın yüksek olduğu mitingin örgütleyicilerinden biri de (İKD) İlerici Kadınlar Dayanışma Derneği'ydü. İKD miting öncesinde günlerce Ankara sokaklarında açtığı stantlarla, dağıttığı bildirilerle kürtaj yasağına ve kadınların haklarının gasbedildiği sürece ilişkin bilgi verdi.

Dağıttığı bildirilerde, kürtaj hakkının kaldırıldığı ülkelerde kürtaj ameliyatlarının azalmadığı, aksine güvenli olmayan, sağlıksız koşullarda yaptırılmaya devam ettiği, bunun yanında kadınların ölümlerinde artışlara da sebep olduğu vurgulanırken kürtajı yasaklayarak nüfus artışını arttırmayı amaç edinen AKP iktidarının ülkemizi yerli ve yabancı sermaye için ucuz emek gücü cenneti hâline getirmeye çalıştığına dikkat çekildi.

Pazar günü Ankara'da gerçekleştirilen mitinge çok sayıda kişi katılırken, eylemin sonunda kadınlar ellerindeki yüzlerce balonu gökyüzüne bırakarak seslerini haykırdılar.

İSTANBUL/ "Kürtaj Haktır Karar Kadınların Platformu" 17 Haziran'da İstanbul'da da bir yürüyüş gerçekleştirdi. Birçok kadın kuruluşunun yer aldığı platform, AKP'nin kadın bedenini denetim altına almaya yönelik politikalar doğrultusunda kürtajın yasaklanması girişimlerine karşı kampanyalar yürütüyor.

İstanbul Pangaltı'da buluşan yüzlerce kadın "yasal kürtaj değil, yasak kürtaj öldürür", "kürtaj haktır, Uludere katliam", "bedenimiz bizimdir, kürtaj yasaklanamaz", "AKP elini bedenimden çek" sloganlarını atarak Taksim'e doğru yürüdü. Taksim'de gerçekleşen eylemde, kürtajın bir hak olduğu, yasaklamanın ise kadınları "merdiven altlarında" ölüme terk etmek anlamına geldiği belirtildi.

AKP'nin kadın düşmanı politikasının bir parçası olarak gündeme gelen kürtaj yasağına karşı kadın cinselliğinin, doğurganlığının ve bedeninin ne Başbakan, ne Bakanlar, ne Diyanet başkanları, ne de kocalar, babalar, sevgililer tarafından denetlenemeyeceği dile getirildi. Ücretsiz sağlık ve güvenli kürtajın kadınların hakkı olduğu belirtilerek, mevcut düzenlemenin yetersiz olduğu ve kürtaj süresinin pek çok ülkede olduğu gibi en az 12 haftaya çıkarılması talep edildi.

İSTANBUL/ "Kürtaj Haktır Karar Kadınların Platformu", 28 Haziran Perşembe günü Galatasaray lisesi önünden Taksim meydanına doğru yüzlerce kadının katılımıyla bir yürüyüş daha gerçekleştirdi. Sağlık Bakanlığı'nın genelgesiyle hamilelik testi yaptıran kadınların gebeliğinin eş ve babalara bildirilmesi uygulaması protesto edildi.

Konu kısa süre önce sosyal güvenlik müşaviri Ali Tezel'e bekar bir genç kızın pozitif çıkan hamilelik testi sonucunun kendisine sorulmadan babasına gönderildiğini şikayet etmesiyle gündeme gelmişti. Platform, bu uygulamayı temel hak ve özgürlüklere aykırı bularak kadının gebelik durumunun, doğurganlık haklarıyla ilgili tüm bilgilerin babalara, kocalara, erkeklerle mesaj ile gönderilerek muhbirlik yapıldığını belirtti. Böyle bir uygulamanın kadınların hayatlarına mal olabileceği söylenerek, AKP hükümetinin ve politikalarının açıkça kadın cinayetlerinin kat be kat artmasına yol açacak uygulamalarına devam ettiği belirtildi. Erkeklerin onayını alma uygulamasının derhâl kaldırılması gerektiği, doğurma kararının yalnızca kadınlara ait olduğu vurgulandı.

Artık kadına kadın denilecek, ama...

Hız kesmeden devam eden kadının cinayetleri, tırmanan şiddet sarmalı, sonuçsuz kalan tecavüz ve taciz davaları ardından son bir aydır kadınların kürtaj hakkıyla alakalı başta Başbakan Erdoğan olmak üzere bakanlar ve Melih Gökçek görüş beyan etti. Söyledikleri her kelimenin altında 'kadın düşmanlığı' kendini göstermeye devam ederken Meclis'te cinsiyet eşitliği açısından önemli bir karara imza atıldı. TBMM yönetimi iç tüzükte, iç ve dış tüm resmî yazışmalarda, hatta Meclis tuvaletlerinde yer alan 'bay-bayan' ibarelerini 'kadın-erkek' kelimeleriyle değiştirme kararı aldı.

Diğer bir gelişme ise gazetelerin "Anayasa Mahkemesi'nden devrim gibi karar" manşetleriyle duyur-

duğu bir yasa iptali kararı. Siirt'te eşinden boşanan bir kadın, velayetini aldığı çocuğuna kendi soyadını vermek, hem de çocuğunun adını değiştirmek istiyordu. Soyadını değiştirmeyi istemesinin en önemli nedeni de kendi soyadıyla çocuğunun soyadının farklı olmasından kaynaklanan zorluklardı. Siirt Asliye Hukuk Mahkemesi kadını haklı buldu. "Soyadı seçme vazifesi ve hakkı, evlilik birliğinin reisi olan kocaya aittir. Evliliğin feshi veya boşanma hâllerinde çocuk anasına tevdi edilmiş olsa bile babasının seçtiği veya seçeceği adı alır..." hükmünü getiren Soyadı Kanunu'nun 4. maddesinin; Anayasanın 10., 13. ve 41. maddelerine aykırı olduğunu saptayarak, iptal edilmesi için Anayasa Mahkemesine başvurulmasına karar verdi.

Mahkeme, herkes kanun önünde eşit olduğu için, çocuğun boşanmada babanın soyadını alma zorunluluğunun özel hayatı ihlal ettiği ve kişi haklarına zarar verdiği, bu nedenle de anayasaya aykırı olduğu görüşündeydi. Anayasa Mahkemesi 14 Şubat 2012 tarihli kararla herkesi şaşırtarak, bu maddede oy birliğiyle iptal etti. Buraya kadar her şey olumlu, ancak iş uygulamaya geldiğinde ilk seferden tökezlendi. Eşinden boşanan kadın avukat Eylem Asrav Akınhay, bu yasa doğrultusunda velayeti kendinde olan kızının soyadını kendi soyadı yapmak istiyordu. Ancak asliye hukuk mahkemesi bu sefer istemin reddine karar verdi.

Bu iki olay birbirinden bağımsız gözükse de aslında kadına bakış açısının ne düzeyde olduğunu anlatıyor.

Öte yandan, Mecliste gördüğümüz değişiklik aslında uzun zamandır kadın örgütleri tarafından 'bayan' kelimesinin kadın cinsini karşılamadığı noktasında dile getirilen bir itirazın sonucu. Anayasa Mahkemesi'nin verdiği karar da olumlu karşılanabilecek bir noktada. Evlenmeden önce babasının, evlendikten sonra ise eşinin soyadını taşıyan ve kütüğüne kaydolun kadını, hayatın birçok alanında olduğu gibi, baba-eş ikilisinin arasından sıyrılacak esaslı düzenlemelere ihtiyaç duyuluyor.

Ayrı ayrı ele alındığında büyük fotoğrafın olumlu küçük parçaları gibi gözükse de erkek egemen sistem tarafından devamlı şiddet gören, taciz ve tecavüze uğrayan, emeğin ve hayatın yedeğine alınan kadınların ihtiyacı olan, gerçek anlamda toplumsal düzeyde bir bilinç ve anlayış değişikliği.

Bedenimiz bizimdir, Kürtaj yasaklanamaz

Kadınların gündemine son dönemde Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın sarf ettiği sözlerle başlayan süreç damgasını vurdu. Başbakan Uludere katliamına gönderme yaparak özü kabahatinden büyük bir tavırla "her kürtaj bir Uludere'dir" dedi. Kanun iki dudağının arasından çıkandır anlayışı ile Sağlık Bakanlığı kürtajı yasaklamak konusunda hemen çalışmalara başladı. Kadının adının Bakanlıktan çıkarılmasıyla yaklaşımını daha iyi gösteren Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı da destek verdi bu çalışmaya. Gazetelerde, televizyon kanallarında anneliğin kutsallığı, yaşam hakkının anne karnında başladığı, kadının kürtajı doğum kontrol yöntemi olarak gördüğü ve sık sık başvurduğu sözleri yankılandı. Tüm bunlar yaşanırken Sağlık Bakanı hükümete bu konuda yöneltilen eleştirileri bertaraf etmek için akıl ve vicdandan uzak açıklamada bulunarak hiçbir çocuğun sokakta kalmadığını, tecavüze uğrayan kadının da çocuğunu doğurması gerektiğini, hatta kendilerinin doğacak çocuklara bakacaklarını söyledi. Tam da bu noktada Bakan'a sormak gerekiyor, tecavüzün ne olduğunu gerçekten biliyor mu? Tecavüze uğradığı ve çocuğu doğurmak zorunda kaldığı için öldürülen Güldünya Tören'den haberdar mı? Peki, hangi çocuk sokakta kalmış derken sokaklarda yaşayan binlerce çocuğa ne dememiz gerekiyor?

Kürtaj konusunda yapılan bu açıklamalar, kürtajı yasaklamak yönünde yapılan girişimler temel olarak kadın bedeni üzerinde yürütülen politikalara denk gelmekte. Hükümet kürtajı yasaklayarak kadını aile içine hapsedmeyi amaçlıyor. Çünkü, böylece kadın istenmeyen gebeliklerin sonucu bebeği doğurmak zorunda kalarak eve daha fazla bağlı konumda kalacak. Bedeni hakkında en temel söz hakkı bile kendi elinde olmadığı için hayata karşı daha pasif kalmış olacak. Tüm bunların yanında istenmeyen gebeliklerin içine tecavüz ve ensest ilişkinin de girdiğini düşünecek olursak durum daha vahim bir hâl almakta. Devletin kadına yönelik taciz ve tecavüz vakalarında duruma bakış açısı N. Ç. gibi sayısız örneklerle karşımızda dururken, üstüne tecavüz sonucu hamile kaldığı bebeği doğurmak o kadın için travmanın bir ömür boyu sürmesi anlamına geliyor. Peki, kürtaj yasağı hangi kadınları etkileyecek? Herhâlde kanunların tüm yurtaşlar için eşit olduğuna inandığımız günler çok gerilerde kaldı. O yüzden biliyoruz ki maddi durumu iyi olan kadınlar kürtaj için özel hastanelere yüklü paralar vererek ya da yurtdışına giderek kürtaj olabilecekler. Ya emekçi kadınlar? Onlar ne yazık ki kürtajın yasak olması durumunda, sağlıklı koşullardan tamamen uzak, merdiven altı olarak tabir edilen yöntemle başvurmak zorunda kalacaklar. Bu da binlerce kadının hayatını kaybetmesi, binlercesinin sakat kalması anlamına geliyor.

Madalyonun diğer yüzüne baktığımızda ise en az kadınların yaşayacağı acı kadar büyük bir olguya daha karşı karşıya olduğumuza şahit oluyoruz. O da, istenmeyen gebelik sonucu dünyaya gelen çocukların akıbeti. Tecrübeyle sabit olduğu üzere bu çocuklar fabrikalarda, iş yerlerinde ucuz iş gücü, kırsalalarda daha fazla ölüme gönderilecek asker demek. Kadın bedeni üzerinden yürütülen politikalarla suskun toplum yaratılmak isteniyor. Tüm bunlara karşı koymanın yolu ise mücadeleden geçiyor. Kadın bedeni üzerinde yürütülen politikalara karşı, ailenin bir objesi değil, birey olduğumuzu fabrikalarda savaşlarda ölüme gönderilecek asker yetiştirmeyeceğimizi haykırmak için, kürtaj hakkımızı tartıştırmamak için şimdi alanlara çıkmalıyız. Çünkü yarın geç kalmış olabiliriz.

İKD aktivisti selin çalışkan

10. Onur Haftası kutlandı

Türkiye'de ilk defa 1993 yılında kutlanmak istenen fakat polisin izin vermesi ve yurtdışından gelen konukları sınır dışı etmesi nedeniyle kutlanamayan LGBT Onur Haftası bu yıl 10. kez kutlandı.

1 Haziran Pazar günü saat 17.00'de Taksim Meydanı'ndan Tünel Meydanı'na kadar gerçekleştirilen yürüyüşte Sosyalist Eşcinsel Biseksüel Trans Hareketi Sosyalist EBT taşıdığı pankartlar, dövizler ve kızıl bayraklarla, attığı sloganlarla, bu yürüyüşün içinde farklı ve yeni bir soluk olarak yerini aldı.

Katılımın hayli fazla olduğu yürüyüşte taşınan lopipoplarda ve dövizlerde Kürtçe, Türkçe, Ermenice, İngilizce Anayasada cinsel yönelimin yer alması, nefret cinayetlerine son verilmesi gibi talepler dile getirildi. Nefret cinayetine kurban giden transların maskeleri yüzlere takıla-

rak onların unutulmadığı vurgulanırken 'Susma haykır, translar vardır' sloganı yükseltildi. 'Eşcinseller ve Translar Heteroseksist ve Liberal Ablukayı Yıkıyor' pankartı arkasında yürüyen Sosyalist EBT 'Eşcinsellerin kurtuluşu devrimde, özgürlüğü sosyalizmde' şiarını yükselterek eşcinsellerin, transların, biseksüellerin mücadelesinde yeni bir alan yarattı. İKD'li kadınlar da yürüyüşe destek verdi.

Tünel Meydanı'na varıldığında bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamada yürüyüşe katılımın her sene katlanarak artmasından duyulan memnuniyet dile getirilirken nefret söylemi kullanan, eril, coplu, gazlı zihniyette bir değişiklik olmadığı gibi muhafazakârlaşmanın giderek arttığı bir dönemde yürünecek uzun bir yolun olduğu belirtilerek bu zihniyet değişene kadar susulmayacağı vurgulandı.

Yeni yasa kadını koruyor mu?

Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun Tasarısı, 8 Mart 2012 tarihinde TBMM Genel Kurulu'nda oybirliğiyle kabul edilerek yasalaşmıştı. Yasa çıktı ama uygulama hâlen değişmiş değil.

Hergün ortalama beş kadının öldürüldüğü Türkiye'de 1998 yılından beri yürürlükte olan 4320 sayılı Ailenin Korunmasına Dair Kanun içeriği, temel aldığı değerler, uygulamada doğan eksiklikler ve kadın örgütlerinin ısrarlı talepleri sonucunda değiştirildi.

Yeni yasa neler getiriyor?

Yeni yasada; koruyucu ve önleyici tedbirler yer buluyor. İlk kez mülki amirlere tedbir alma yükümlülüğü veriliyor. Şiddet Önleme ve İzleme Merkez-

leri kurulması öngörülüyor. Kadın ve çocuklara yönelik maddi yardımlar ve sağlık yardımları düzenleniyor.

Ancak kolluğa verilen aile mahkemesine ve mülki amire ait yetkileri kullanabilme olanağı ile birlikte kolluk güçleri ön plana geçiyor. Şiddet mağduru kadını bilgilendirip gerekli önlemleri alacak ve rehberlik edecek meslek elemanlarının (Sosyal Çalışmacı, Psikolog vb.) yerine kolluk güçlerinin yetkileri arttırılıyor. Karakollarda yaşanan kadına yönelik şiddet olayları düşünüldüğünde bu durumun sakıncaları anlaşılabilir.

Tüm bunlarla birlikte, kurumlar arası iletişimin içeriği tanımlanmadığı için de, uygulamada birçok aksaklığın doğabileceği şimdiden belli.

Yalancının mumu

anıl ozan gökbakar

Dış borçlar meselesi bu ülkenin gündeminden hiç düşmedi. Asırlardır saraylarda, köşklere yaşayanlar lüks içinde ömrünü geçirirken, çelişkilerle dolu olan bu ülkenin bozuk düzeni ayakta kalsın diye emekçi halkımızın sırtındaki kamburların üstüne yenileri eklendi durdu. Toplam borç yükünün en hızlı büyüdüğü dönem de AKP'nin başta olduğu son on yıllık süreç oldu. Geçen on yıl boyunca, burjuva politik iktidarının sözcülerince IMF'ye olan borçların azaldığı, dış ödemeler dengesi açığının da sıcak para girişleri sayesinde düşürüldüğü sürekli söylenegeldi.

Her şeyden önce, devletin dış borçlarının dışında, özel sektöre ait borçlarla birlikte bir "toplam dış borç" olgusunun varlığı unutulmamalıdır. Hazine müsteşarlığının verilerine göre 2005-2010 aralığında özel sektöre ait dış borç yükü yüzde 125.6 oranında artmış durumda. Dahası, özel sektöre ait dış borçlar hazine garantisiyle devletçe üstlenilmektedir. Yani özel sektörün edindiği dış borç hazine garantili olduğundan, ödenmemesi durumunda kamu bu parayı ödemekle yükümlüdür. Öte yandan, cari açığı finanse ettiği söylenen sıcak para girişleri, uluslararası düzeyin üzerinde yüksek faiz oranlarını zorunlu kılar. Yani ülkemizde belirlenen yüksek faiz her ne kadar dışarıdan para çekse de, yerli bankalar yabancı tasarruf sahiplerine bu oranlar üzerinden borçlanır. İşte bu yüzden de özel sektöre ait dış borçların en büyük kısmı bankalara aittir. Kamunun temel gelir kaynağını vergilerin oluşturduğu ve vergi gelirlerinin en büyük diliminin de emekçi halkın ödediği vergilerden oluştuğu düşünüldüğünde, sermayedarların borcunu da emekçi halkın ödediği gerçeği ortaya çıkar.

Devlet borçlarının bir diğer ayağını da iç borçlar teşkil eder. Devlet çoğu zaman kendi ödemeler dengesini sağlayabilmek için tahvil adı verilen uzun vadeli senetlerle iç piyasaya borçlanır. Dış borçlar için söylenen kısmi azalma şöyle dursun, son on yıllık süre zarfında gerçekleştirilen iç borçlanma 1923 yılından bu yana görülmemiş boyutlara ulaşmış, rekor kırmış durumdadır. Bunun finansmanı da yine emekçi halktan alınan gelir vergisi, KDV gibi vergilerle sağlanacak, patronların çıkarlarını korumak için çalışan devlet tarafından alınan borçlar emekçilere ödetilecektir.

Bütün bunların üstüne, burjuva hükümetin ileri gelenleri hâlâ utanmadan "kriz teğet geçti", "hayaldi gerçek oldu" şeklinde sözler sarf ediyor. Maliye bakanı Mehmet Şimşek gayet pişkin tavırlarla Yunanistan'daki krize değinerek, Yunanistan'ın kontrolsüz şekilde borçlandığını, bu yüzden bu hâle geldiğini söyleyip duruyor. Oysa, TÜİK tarafından 20 Haziran 2012'de yayınlanan satın alma gücü paritesi verilerine göre Türkiye'deki bir emekçinin ekonomik durumu Yunanistan'daki bir emekçinin bile ekonomik durumundan daha kötü; Türkiye yapılan araştırmaya göre sondan sekizinci sırada. Anlaşılan o ki, birilerinin kendisine dev aynasında değil, boy aynasında bakması gerekiyor.

Euro 2012 İspanya-İtalya finaliyle bitti Futbol kazandı mı dediniz?

Euro 2012 Avrupa Futbol Şampiyonası 1 Temmuz 2012 Pazar günü oynanan İspanya-İtalya final maçıyla son buldu. 90 dakika sonunda gülen taraf 4 gol atan İspanya olurken; turnuvadan geriye kimi sorular da kalmadı değil.

Artık spor büyük bir ekonomik rant aracına dönmüş vaziyette. Neredeyse her bir uluslararası spor organizasyonun bütçesi ufak çaplı bir ülkenin yıllık gelirine yakın rakamlara ulaşıyor. Euro 2012 de bu organizasyonlardan sadece biri. Bu yıl Ukrayna ve Polonya'nın ortaklaşa olarak ev sahipliği yaptığı etkinliğin sadece Ukrayna'ya maliyeti bile dudak uçuklatacak cinsten. Kiev Belediye Başkanı Aleksandr Popov'un açıklamasına göre turnuva için yaklaşık 2 milyar 250 milyon dolar harcanmış. Bunun büyük bir yatırım olduğunu söyleyen Belediye Başkanı yatırılan paraların sporseverlerin yaptığı bilet, otel, konaklama ve ulaşım gibi harcamalarla geri geleceğini ekliyor. Demek ki, İspanyollar boşuna sevinmesin. Turnuvanın gerçek galibi onlar değil, sermayedarlar!

Kadın atletlerden büyük başarı

Bu yıl Finlandiya'da gerçekleştirilen Avrupa Atletizm Şampiyonası'nda Türkiye'yi temsil eden kadın atletler önemli bir başarıya imza attılar. 1.500 metrede yarışan sporculardan Aslı Çakır Alptekin altın madalya kazanırken, Gamze Bulut gümüş madalya aldı. Bu yıl ilk defa Türkiye'nin 41 sporcuyla temsil edildiği şampiyonada milli atletler toplam 7 ödül kazandı.

Bu sonuçlar Türkiye'de sportif faaliyetin sadece futbolla sınırlı olmaktan çıkmaya başladığını ve dahası kadınların da sporda giderek başarılarıyla ön plana geçtiğini göstermesi açısından önem taşıyor.

NATO ihalesinin bedeli

Futbolda şike iddialarıyla geçen yıl 3 Temmuz'da yapılan operasyonlarla tutuklanan başta Fenerbahçe kulübü başkanı Aziz Yıldırım olmak üzere birçok futbolcu ve kulüp yöneticisi bir yıl sonra tahliye edildi. Operasyonların başladığı dönemde Aziz Yıldırım, AKP'ye yakınlığı ile bilinen Çalık Grubu'nun da girdiği NATO ihalesinden çekilmeyerek okları üzerine çekmişti. Gülen cemaatinin operasyonu canla başla savunması niyetleri ortaya koymuştu.

Geçen aylarda şike davasında birçok tahliye yaşanmıştı ancak Aziz Yıldırım'ın da aralarında bulunduğu 4 kişinin tutukluluğu sürüyordu. Operasyonların başladığı günden bu yana tam 358 gün geçti. Bu süre içerisinde Fenerbahçe kulübünde yeni yönetim seçildi. Seçilen yeni yönetime yine Aziz Yıldırım başkanlık edecek. Ancak yeni yönetim kurulunda hükümete yakınlığı ile bilinen isimler bulunuyor. Ve Aziz Yıldırım'ın duruşmalarda "Be-

nim başbakanımızla herhangi bir sorunum bulunmuyor" gibi vermiş olduğu ifadeler davanın sonuna yaklaştığının göstergesiydi. 2 Temmuz 2012'de Çağlayan Adliyesi'nde görülen davanın sonucunda sanıklar ceza olarak tahliye edildi. Aziz Yıldırım örgüt kurmak ve şike suçundan toplamda 6 yıl 3 ay hapis ve 1 milyon TL para cezasına çarptırıldı.

Futbol tribünleri politikleşiyor

Tüm yaşananların ardından artık futbol tribünleri politikleşiyor. Şike davası boyunca mahkeme önlerinde coplarla, panzerlerle ve gaz bombalarıyla saldırıya uğrayan taraftarlar baskı politikası uygulayan iktidara tavır almış durumda. Geçen sezonun son maçı olan FB-GS maçı öncesinde ve sonrasında Fenerbahçe taraftarları Kadıköy sokaklarında polislerle çatıştı. Fenerbahçe tribünlerinde yaşanan bu politikleşme ülkenin birçok yerine sıçrayacaktır.

İstanbul - Kadıköy

Bir ses de Kadıköy'den:

“Tutuklu öğrencilere özgürlük”

**9 Haziran 2012
Cumartesi günü İstanbul
Kadıköy Rıhtım'da
gerçekleştirilen mitingte
yüzlerce öğrenci, veli
ve öğretmen “Tutuklu
öğrencilere özgürlük”
sloganını yükseltti.**

Tepe Nautilus önünde toplanan öğrenci, veli ve öğretmenler buradan Kadıköy Rıhtım'a doğru yürüdü. Öğrencilerin tutuklanmadığı, eğitim hakkının ellerinden alınmadığı bir dünya taleplerini yineledi. TÜM-İGD'li gençler, HDK Gençlik Meclisi, DİP'li Öğrenciler, Gençler Meydana İnisyatifi, TÖDİ ve Öğrencime Dokunma İnisyatifi tarafından örgütlenen eyleme ka-

tilanlar “Gençlik AKP'ye teslim olmayacak”, “Tutuklu öğrencilere özgürlük”, “Düşünceye kelepçe vurulamaz” sloganlarını hep bir ağızdan haykırdı. Kadıköy halkının yoğun destek verdiği eylem Rıhtım'da gerçekleştirilen mitingle son buldu.

Alanda yapılan açılış konuşmasında sosyalist öğrencilere karşı bir operasyon yürütüldüğü dile getirilerek “Tutuklu bulunanlar cezaevlerinde zulme maruz kalıyor. Cezaevlerinde ortak görüşler engelleniyor, eğitim hakları engelleniyor, öğrencilere ders notları verilmiyor... Sınavlarına girmelerine izin verilmiyor. Sınavlarına girmelerine izin verseler bile cezaevi ile okul gidiş-geliş masraflarının karşılanması isteniyor, sınav başı 1.000 lirayı karşılamaları imkânsız. Sınav girişlerinde çıkarılan sorunlar kardırılın istiyoruz” denildi.

Düzenleyici kurumlardan TÜM-İGD adına yapılan konuşmada sosyalist, Kürt, muhalif, ile-

rici, devrimci öğrencilere yönelik saldırılar dile getirilerek, gençliğin yolunun işçi sınıfının yolu olduğu, gençliğin devrim isteğiyle mücadeleyi daha da yükselteceği belirtildi. Konuşmanın ardından alanda “Gençlik devrim istiyor” sloganı yankılandı.

Mitingte BDP Eşbaşkanı ve Hakkari Milletvekili Selahattin Demirtaş ve İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel de birer konuşma yaptı.

Konuşmasının ardından *Yeni Dünya* muhabirinin sorularını yanıtlayan Sebahat Tuncel, üniversitelerde artan faşist saldırılarla ilgili olarak, “Faşist saldırılar bilinçli yapılıyor. Öğrenci görünümü bu saldırganlar sistemin eli kanlı mışalarıdır. Üniversitelerdeki mücadeleyi engellemek adına polisiyle, ÖGB'siyle planlı bir şekilde saldırıyorlar. Ancak devrimci öğrenciler bunlara karşı direniyor ve sonunda kazanacaklar” değerlendirmesinde bulundu.

Kürtçe seçmeli ders oluyor

Başbakan, 12 Haziran'da yapılan AKP grup toplantısında Kürtçe'nin 5. sınıftan itibaren seçmeli ders olarak okutulacağını açıkladı. Mardin Artuklu Üniversitesi de yaptığı açıklamayla Milli Eğitim Bakanlığının önerisi üzerine 2012-2013 eğitim-öğretim döneminde Kürtçe dersini vermek üzere yetiştirmek amacıyla 500 öğrenci alacaklarını ilan etti.

Kürtçe ders kitaplarını da kendilerinin hazırlayacağını belirten üniversitenin Yaşayan Diller Enstitüsü Müdürü Prof. Dr. Kadri Yıldırım kitapları eylül ayına yetiştirmeyi planladıklarını söyledi. Kitaplar Zazaca ve Kurmanci olmak üzere iki lehçede bir den hazırlanacak.

BDP ise insanların ana dillerinin yabancı bir dili öğreniyormuş gibi seçmeli ders olarak sunulmasına tepkili. Bütün uluslararası hak ve özgürlük bildirgelerinde anadilde eğitim temel hak kabul ediliyor.

771 öğrenci tutuklu, haberin var mı?

Tutuklu Öğrencilerle Dayanışma İnisyatifi, Tutuklu Öğrenciler Raporu'nu yayınladı. Rapora göre Türkiye'de çoğunluğu üniversite öğrencisi olmak üzere 771 öğrenci tutuklu.

İstanbul Beyoğlu'ndaki Cezayir Toplantı Salonu'nda gerçekleştirilen bir toplantıyla açıklanan raporda Türkiye'de hapisanelerde bir kısmı lise ve dersane öğrencisi, çoğunluğu üniversite öğrencisi olmak üzere 771 öğrencinin tutuklu olduğu belirtiliyor. Haberi hazırladığımız günlerde 2.5 yıllık tutukluluğu sona eren Baran ve Ali Deniz'in serbest kaldığı göz önüne alınırsa 769'a inen bu sayı Türkiye'nin geleceği için endişe uyandırıcı bir seviyede. Öğrencilerin çoğu haklarında hüküm verilmediği hâlde, yani suçlu oldukları henüz kanıtlanmadığı hâlde özgürlüklerinden mahrum bırakılıyorlar.

Meselenin kalbi Kürt sorunu

Raporun açıklandığı toplantıda konuşan Galatasaray Üniversitesi öğretim üyesi Mehmet Karlı, tutuklu öğrenciler meselesinde Kürt Sorunu'nun önemli bir yer teşkil ettiğini, çünkü tutuklu öğrencilerin çoğunun Kürt olduğunu belirterek şu değerlendirmede bulundu: “771 öğrencinin çoğunluğu örgüt üyesi olma-

makla birlikte örgüt adına faaliyet yürütmekten tutuklu. Hiçbiri şiddete bulaşmamış. Bunun içinde Kürtçe eğitim, parasız eğitim gibi demokratik hak talepleri var.”

Terörle Mücadele Kanunu (TMK), Türk Ceza Kanunu (TCK) ve Özel Yetkili Mahkemeler'in (ÖYM) tutuklu öğrencilere karşı “düşman ceza hukuku”nun somut ifadesi olduğunu belirten Karlı “Çözüm için ilk adım olarak TMK ve ÖYM'ler kaldırılmalı, TCK'da insan haklarını öne alan düzenleme yapılmalı. Ancak esas olarak düşman ceza hukuku ideolojisi değişmeli” dedi.

SİVAS'TA YAKAN DA, AKLAYAN DA AYNI!

Sivas Katliamı'nın 19. yılında sokaklara çıkan binler "Sivas'ta yakan da, aklayan da aynı" derken, AKP milletvekili Ali Aşlık ise "Sivas'ta yakanlar da masum" yorumuyla katillere arka çıkmış oldu.

2 Temmuz 1993'te gerici-faşist çetelerin, şenlikler için Sivas'ta bulunan 33 aydını ve 2 otel çalışanını Madımak Oteli'nde yakarak öldürmelerinin üzerinden 19 yıl geçti. Katillerin yargılanmadığı, yargılananların aklandığı, insanlığın zıttına uğratıldığı bu 19 yılda sokaklar hep "Sivas'ın ışığı sönmeyecek" sloganıyla cınladı.

Bu yıl da başta Alevi örgütleri olmak üzere demokratik kitle örgütleri ve siyasi partiler Sivas'ın unutulmayacağını gösterdi. 30 Haziran ve 1 Temmuz'da başta İstanbul, Ankara ve İzmir olmak üzere Türkiye'nin çeşitli kentlerinde gerçekleştirilen eylemler 2 Temmuz'da Sivas'ta da doruk noktasındaydı.

Dört bir yanda eylem vardı:

Katiller er geç halka hesap verecek!

1 Temmuz 2012 Pazar günü İstanbul-Taksim'de ve Ankara-Kolej Kavşağı'nda gerçekleştirilen eylemlerde yüzlerce ilerici, devrimci, yurtsever sokağa çıkarak "Sivas'ı unutma, unutturma", "Katil devlet hesap verecek" sloganlarını yükseltti. Pek çok kurumun yer aldığı eylemlere halk desteği de dikkat çekici boyuttaydı.

İstanbul eylemi için saat 15.00'da bir araya gelen kitle bir yürüyüş gerçekleştirdi. "Sivas şehitleri ölümsüzdür" yazılı pankartın açıldığı eylemde okunan basın açıklamasında dava-

nın zıttına uğramasına rağmen sorumluların vicdanlarda yargılanacağı ifade edildi.

Kartal'da da unutulmadı!

HDK Kartal Meclisi, DHF, TKP 1920 ve BDSP'nin de aralarında olduğu ilerici, devrimci kurumlar 30 Haziran 2012 Cumartesi günü saat 19.00'da İstanbul Kartal'da ortak bir eylem gerçekleştirerek Sivas'ta yaşamını yitirenleri andı.

Buradayız Alevi'yiz, bizi de işaretleyin!

Ankara eylemi için Dikimevi Kavşağı'nda bir araya gelen yüzlerce kişi ise Kolej Kavşağı'na doğru bir yürüyüş gerçekleştirdi. "Madımak'tan Roboski'ye katleden devlettir. Unutmadık. Hesap Soracağız" pankartının taşındığı eylemde "Buradayız Alevi'yiz, bizi de işaretleyin" yazılı dövizler dikkat çekti.

Kolej Meydanı'na ulaşıldığında basın açıklamasının ardından yazar Temel Demirel bir konuşma gerçekleştirerek Sivas, Uludere ve Hrant Dink gibi katliamların devlet nezdinde mübah görüldüğünü belirtti.

İzmir

Sivas Katliamı İzmir'de de bir dizi eylemle lanetlendi. Bir gün arayla Konak ve Buca'da iki ayrı basın açıklaması gerçekleştirildi. İlk olarak 1 Temmuz'da HDK'nin düzenlediği ve TKP 1920'nin de destekçisi olduğu bir basın açıklaması yapıldı. Buca Cemevi önünde yapılan açıklamada "Kerbela için göz yaş döken, Alevi ve Kürt açılımları ile övünen, 12 Eylül Darbesi ile hesaplaştığını söyleyen AKP Kerbela'daki katillerden farklı bir zihniyette olmadığını gösteriyor" denildi.

2 Temmuz günü gerçekleşt-

rilen ikinci eylemde ise Cumhuriyet Meydanı'nda buluşan ilerici kurum ve partiler buradan kortejler hâlinde Konak'a doğru kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

Sivas'ın ışığı sönmeyecek!

2 Temmuz günü de çeşitli illerden ve yurt dışından binler Sivas'ta bir araya gelerek katilleri aklayanlardan hesap sordu. Eski Madımak Oteli'ne kadar bir yürüyüş gerçekleştirmek isteyen kitle polis engeliyle karşılaştı.

Milletvekilleri ve eylem tertip komitesinin Valilik'le görüşmesinin ardından yolun açılmasıyla grup otelin bulunduğu sokağın önüne kadar yürüdü. Eylemde "Madımak müze olacak" dövizlerinin oteli çevreleyen polis barikatına asılması dikkat çekti.

Hesap soranlar alanlarda, katilleri savunanlar mecliste

Sokaklarda bu gelişmeler yaşanırken, TBMM Genel Kurulunda ise son dönemde Alevilerin evlerinin işaretlenmesi olayları ile ilgili önerge tartışılıyordu. Tartışmaya AKP İzmir Milletvekili Ali Aşlık'ın sözleri damga vurdu. Geçmişte Sivas Davası'na sanık avukatı olarak katılmış olan Aşlık, "Orada yapılan yanlışlığı en az sizin kadar kınıyorum ama orada yargılananların büyük bir kısmı orada yananlar kadar masumdur" diyerek katileri bu kez de Meclis kürsüsünden savunmuş oldu.

İspanya'da yeraltında direniş büyüyor

Hükümetin maden işletmelerine dönük sübvansiyon kesme kararı ve kemer sıkma politikaları çerçevesinde çalışma koşullarının zorlaştırılması sebebiyle direniş başlatan işçiler Madrid'e yürüme kararı aldılar.

Maden işçileri, 23-24 Mayıs tarihlerinde sendikalarının çağrısı üzerine direniş başlatmıştı. Günlerdir süren direniş birçok çatışmaya sahne oldu. 12 bin işçi bugüne değin 11 Haziran'da ülkenin kuzey batısında yollara ve köprülere barikatlar kurarak çatışmaya girdi. Yaklaşık bir hafta sonra yaşanan daha büyük bir çatışmada ise 200 civarı maskeli madenci polise havai fişek ve taşlarla karşılık verdi.

Madenciler yollarda

Direnici işçiler Temmuz'da İspanya'nın kuzeyinden Madrid'e doğru yürüyüşe geçecekler. 11 Temmuz günü Madrid'e vararak sonlandıracakları yürüyüş yaklaşık 400 km'ye tekabül ediyor. İşçiler yapacakları yürüyüşte İspanya halkının ve emekçilerinin desteğini almayı umuyorlar.

Avrupa'nın krizlerle sarsıldığı bu dönemde yaşanan madenci direnişi 1962'de Franko faşizmine karşın yapılan madenci grevini hatırlatıyor.

Güncel gelişmeler ve yorumlar için
yenidunyagazetesi.com
sitesini takip edebilirsiniz.